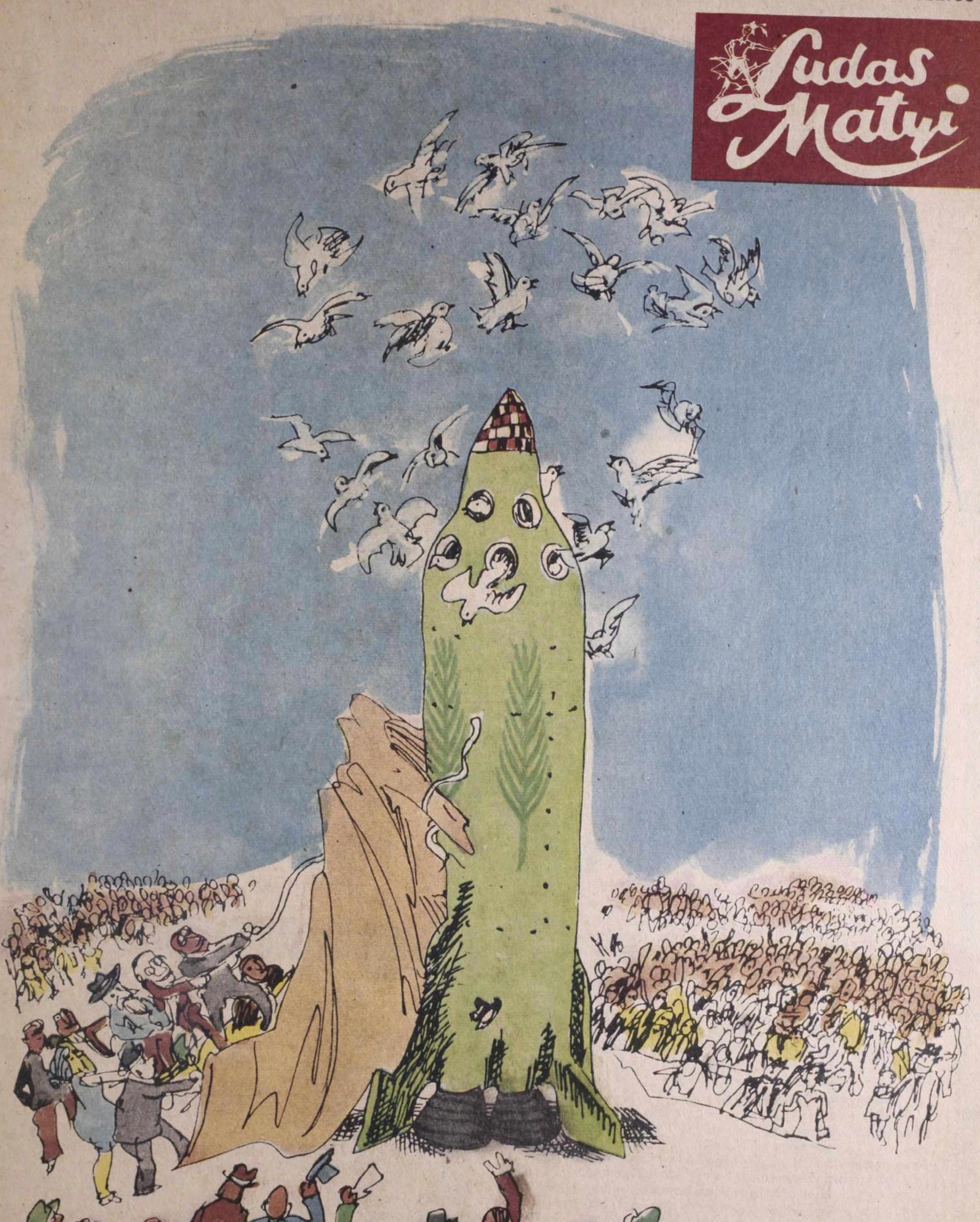
39. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1983. AUGUSZTUS 4.

Ludas Matyi

Hegedűs István rajza

BÉKE-RAKÉTA

BÉKEFESZTIVÁLUNK a 8–9. oldalon

FEJLŐDŐ BETEGELLÁTÁS

– Azt se tessék feliratni, az is hiánycikk!

Kecsegét a népnek

Kis hír tudatta, hogy kecsege került a hálókba a szigetközi Duna-szakaszon, pedig „ez az ízletes halfaj rendkívül érzékeny a szennyezésre és az elmúlt években szinte kiveszett a magyar Duna-szakaszról". És most júliusban, alig néhány nap alatt, majd egy mázsa kecsegét fogtak ki! Kíváncsi lennék, hányan vették észre ezt az örvendetes hírt. Mert a pumáról szóló tudósítást ugye elolvasták ugyanabban az újságban?! Igaz, az Ausztriából állítólag idetévedt pumákról sokkal nagyobb betűs címmel tájékoztattak, a tudósítás is hosszabb volt, mellette szinte elveszett a hír az előkerült kecsegékről.

Hát ide vezet a szenzációhajhászás! Ahelyett, hogy kellően méltányolnánk egy ilyen pozitív eseményt, a pumákon csámcsog a tömegkommunikáció. Érdemes lenne összeszámolni, hány cikk foglalkozott a pumával, a sakállal – amelyet korábban lőttek, de ugyancsak júliusban derült ki, hogy nem kutya volt – még a bakonszegi juhhodályban pusztító kóbor kutyák is jobb sajtót kaptak, mint a halállományunkat gazdagító kecsegék. Így azt sem tudom, hogy kapható lesz-e kecsege és főleg mennyiért, de az nem vitatható, hogy jobban ki kellene domborítani az eredményeket. A valósághűség kedvéért azonban azt is hozzá kell tennem, hogy másutt meg halak pusztultak bele a kánikulába. Így teljes az információ.

Ja, hogy a sakál, meg főleg a puma – a mi Lochness-i szörnyünk, amelyet lapzártáig senkisem látott, csupán valaki egy afgán agárt nézett pumának –, hogy ez inkább izgatta a közvéleményt, mint a kecsege? Ne általánosítsunk: mert ki a közvélemény? Akad közgazdász, aki legyintett a pumára, mondván, hogy jön arról a tájról veszélyesebb is, amit úgy hívogatnak, hogy recesszió és olykor nem is jön, csak bent van. Volt viszont, aki elégedetten szemlélte a nagybetűs címeket a pumáról, hiszen jobb, ha a lakosság ezzel foglalkozik, ha ettől tart, legalább nem figyel azokra az apróbetűs közleményekre, amelyek június végén és július elején több szabadár-emelést adtak tudtul.

Mert július állati hónap volt! Puma, sakál, kóbor kutya, döglött hal és feléledő kecsege (utóbbi igaztalanul háttérbe szorítva). Ugyanakkor jónéhány XI. kerületi lakásban meg sem rezzentek ezekre a hírekre, mivel az 1988-as lakbérről kaptak számlát 1983 júliusában. Nem sokkal később közölték, hogy az új lakbér számfejtésekor tévedés történt, a 88-as lakbért nem kell kifizetni, csak a 83-asat. A hibát gép okozta. A legutóbbi hírek szerint a vadászok tanácskoznak, lelőjjék-e a gépet, vagy csak befogják és a Hivatalkertben mutogassák: ez okozta a legvelőtrázóbb élményt, ha csak a XI. kerületben is, 1983. júliusában.

Becsüljük jobban a kecsege-híreket!!!

Földi Iván

Lopott aranyak

„Az én rózsám vasutas, hogyha nem sok az utas, mindjárt megölel..."

Így valahogy szól – ha jól emlékszem még – a régi, kedvesen bárgyú dalocska. És lám, milyen igaz. Tavaly nagyon ránkszigorított a MÁV: duplázta a tarifát, megvonta majdnem minden kedvezményünket. El is ment a kedvünk a vonatozástól, konganak a kocsik az ürességtől sokszor. Most, hogy kevés az utas, a MÁV, lám, mindjárt megölel: kedvezményeket kínál, próbál visszaédesgetni bennünket. Az első csáb-akciója azoknak a szülőknek kedvez, akik két kiskorúval kétszáz kilométernél messzebb utaznak. Kicsit bonyolult, kicsit megkésett, de legalább van.

Csak kevés. Pont azokra nem vonatkozik, akik kiskorúak nélkül utaznak, mert még maguk is azok, vagy éppenhogy kinőttek belőle, azokra, akik pedig éppen a legtöbbet, legszívesebben utaznak: diákokra, tizen-huszonéves fiatalokra. Ők hogyan utazzanak ilyen jegyárak mellett?

Például autóstoppal. Akik kezdetben ellenezték, most már kezdik támogatni a stopot. A KISZ központi apparátusa – a tőle már megszokott gyorsasággal és rugalmassággal – felkarolta az ügyet: javaslatot dolgozott ki – megvitatta – elutasította – újabb javaslatot eszelt ki – egyezteti... És ha ez a fiatalos lendület nem törik meg, jövő ilyenkorra lesz is talán az ügyből valami. A legtöbb fejtörést az okozza a tervek készítőinek, hogy mit adjon a stopos ifjú az őt felvevő autósnak? Benzinre beváltható bonokat? Sorsjegyet netán, amellyel a szerencsefiak autóalkatrészt nyerhetnek?

Van egy vándor-sztori, magam is több változatát hallottam, elmesélem az egyiket. Közúti ellenőrzéskor a rendőr egy rossz küllemű stopost is talál az autóban. Jóindulatúan figyelmezteti az autóst: jobban nézze meg, kiket szed fel az út széléről, az ilyenekkel nagyon kell vigyázni, még meg is lophatják. Az autós védelmébe veszi utasát, visszautasítja a gyanúsítgatást. Amikor úticéljukhoz érnek, az utas megköszöni a fuvart és a bizalmat, s hálából átnyújt egy aranyórát. Az autós természetesen szabadkozik. Tegye csak el nyugodtan – mondja utasunk –, nem az enyém, a rendőr karjáról csatoltam le...

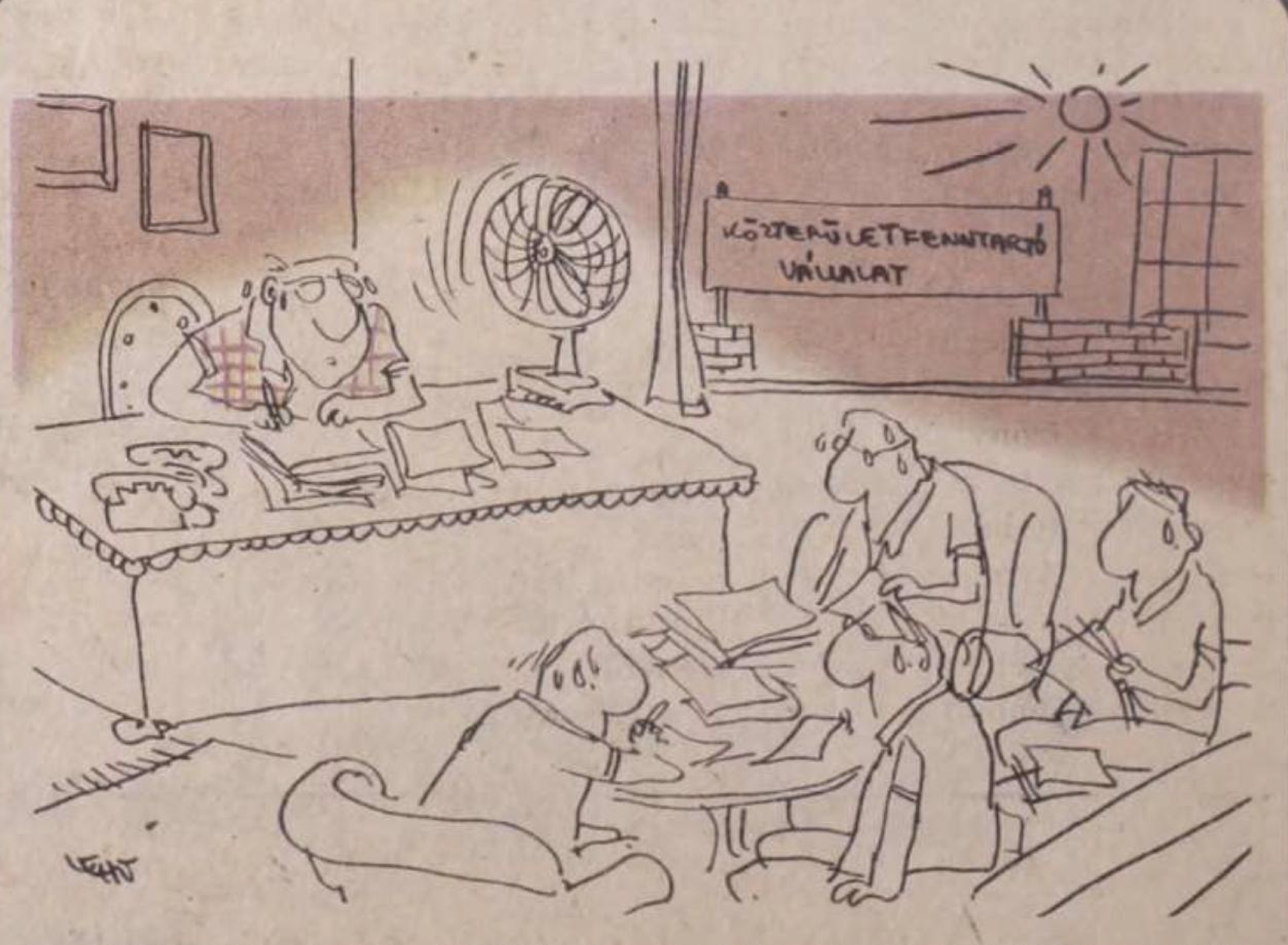
Amíg azon tűnődünk és vitázunk, hogy mit adjunk a fuvar fejében: benzinkupont vagy aranyórát – addig bizony arany órákat, arany napokat és arany heteket lopunk el az utazni vágyó, szerető fiataloktól.

Közben pedig futnak a félig üres autók. És a félig üres vonatok. Apropó, nem lehetne a vonatstopot is bevezetni? Csak azt kellene eldönteni: mit adjon a kalauznak a vonatot stopoló ifjú? Esetleg egy nagyon mérsékelt – mondjuk: húsz százalékos – áru menetjegyet?

Ha már úgyis kevés az utas.

Megölelni nem is kell őket. Csak utaztatni, utaztatni, utaztatni.

Radványi Barna

– Figyeljünk, kartársak! Ott tartottunk, hogy sűrű pelyhekben hull a hó. Elég lesz 123 kotrógép?

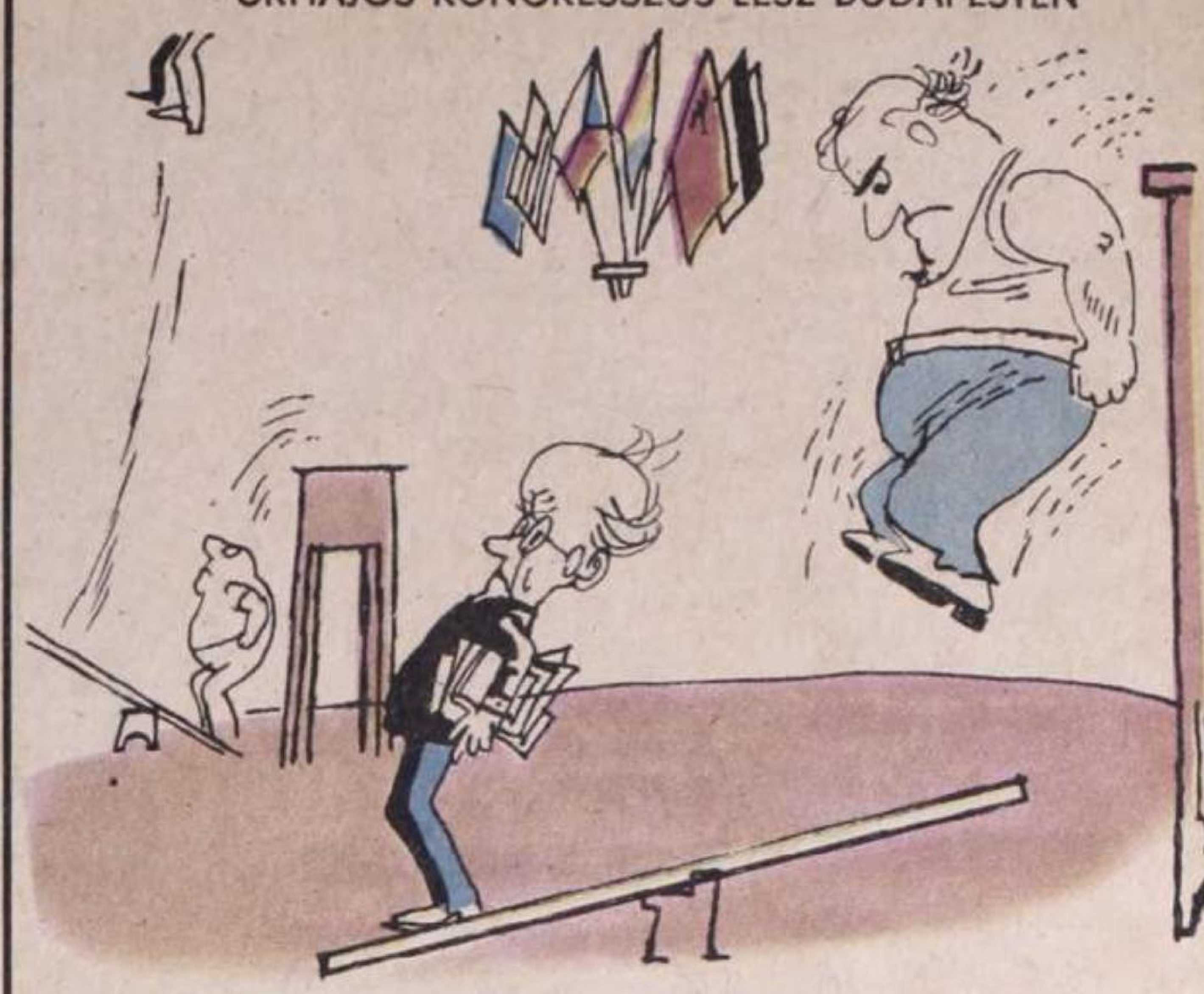
NAPJAINK TÉMÁI

VILMA NÉNI

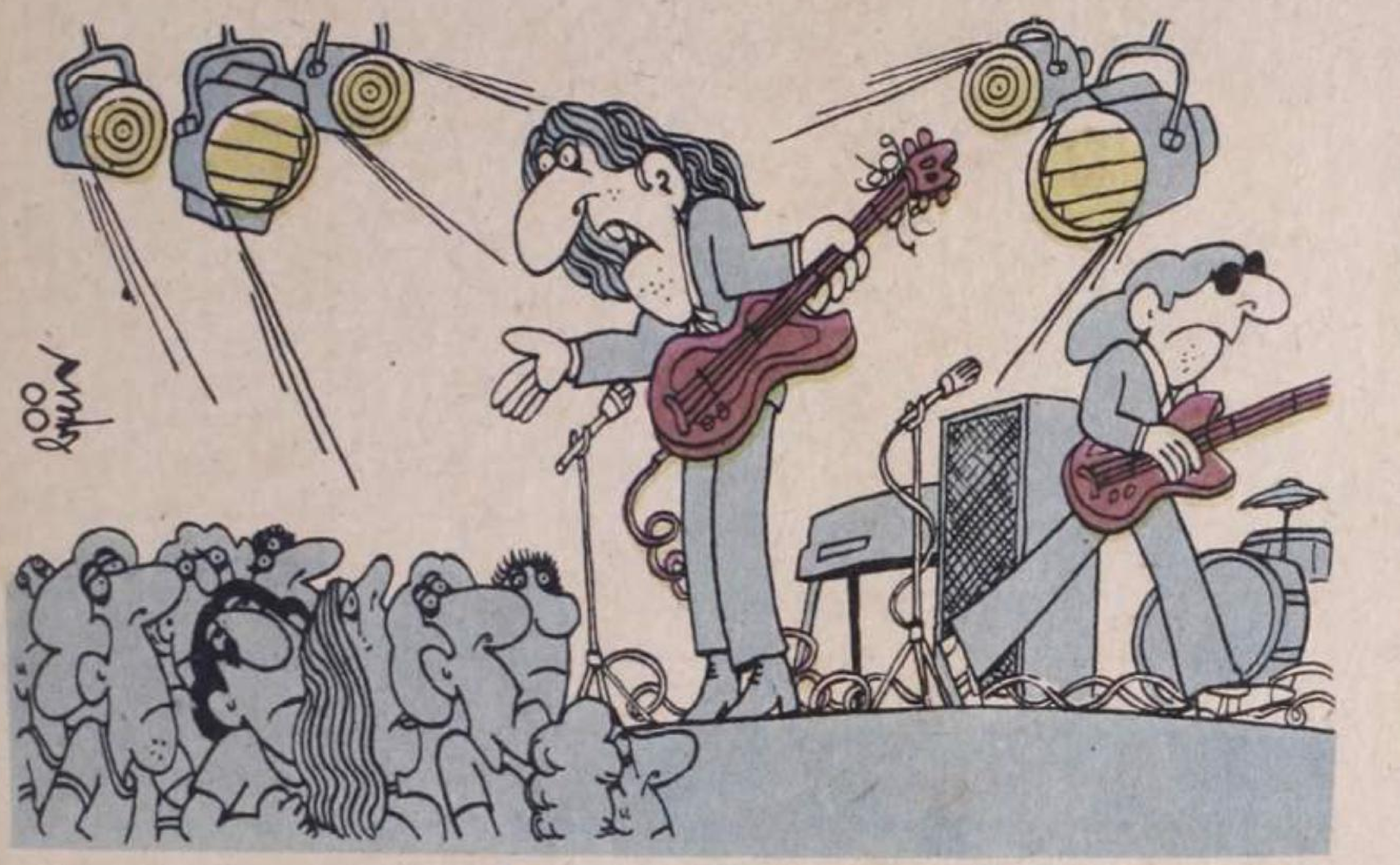

– Az osztrákok úgy belejönnek itt az építkezésbe, hogy végül majd megszeretik a szocializmust!

ŰRHAJÓS KONGRESSZUS LESZ BUDAPESTEN

Magyar készülődés

– Kedves közönség! Sajnálattal közlöm, hogy népszerű együttesünk a szünetben feloszlott...

ESTI MESE

– És akkor a szegény aratómunkás meglátta, hogy egy nagy, hatalmas tévéstáb közeledik.

Ketten beszélnek

z z z

(VALAMIKOR A KÖZELJÖVŐBEN)

— Kint volt a tegnapi rangadón, Szepetneki sporttárs?

— Hát persze. Nagyon izgalmas volt.

— Nekem az ezüstlakodalmam volt, nem mehettem ki. Meséljen. Mi volt, hogy volt? Hány ellenőrt látott a tribünön?

— Hármat.

— Ennyire vigyáz a tiszta sporterkölcsökre az MLSZ?

— Úgy bizony. Az első ellenőr figyelte a játékot, hogy nincs-e bundaszag a levegőben. A második ellenőr figyelte az első ellenőrt, hogy jól ellenőrzi-e. A harmadik ellenőr figyelte a meccset is, meg a két másik ellenőrt is.

— És volt bundaszag?

— Volt, de nem nagyon átható. Képzelje csak, Mocsoládi a második félidőben öt méterrel mellélőtt egy tizenegyest. Ezért a játékvezetőtől sárga lapot kapott s egyben beidézték a rendőrkapitányságra. Ha az ügyészség vádat emel ellene, bírósági tárgyalás lesz az ügyből.

— Más természetű izgalom is volt?

— Hajjaj! Blumszegi lemaradt egy jó beadásról. A játékvezető erre megállította a meccset és orvosi vizsgálatot rendelt el.

— Miért?

— Mert azonnal ki akarta deríteni, hogy Blumszegi lazsált-e, vagy csak egyszerűen fáradt volt. Befutott a pályára két egyetemi tanár és különböző műszerekkel megvizsgálták Blumszegit. Megállapították, hogy fáradtsága miatt hagyta ki a gólhelyzetet. Már éppen le akarták zárni a vizsgálatot, amikor Blumszegi trikója alól kiesett tíz darab ezerforintos. Erre összeült a három ellenőr s rövid tanácskozás után vörös lapot mutatott fel Blumszeginek, noha ő azt állította, hogy a pénz becsületes keresménye és a lányának gyűjtötte kelengyére.

— De azért a meccs folyt tovább?

— Folyt volna, de a játékvezetőt felkereste egy elegáns úr és kijelentette, hogy Sehovác meg van vesztegetve.

— Sehovác? A kapus?

— Igen. És azért nem védte ki Csuhajda lövését, ami negyven méterről gurult a hálóba, mert a meccs előtt az ellenfél edzőjétől ötezer forintot és egy fél kiló őrölt kávét kapott.

— És mit szólt ehhez a játékvezető?

— Kiállította Sehovácot.

— Bizonyíték nélkül?

— Sehovác beismerte.

— És mit szóltak ehhez az ellenőrök?

— Tanácskozásra ültek össze és kihallgatták a két taccsbírót.

— Miért?

— Mert azok azt állították, hogy Sehovác ki akarta védeni Csuhajda lövését, ujjheggyel érintette is a labdát. Igen ám, de az ügyeletes detektívek nem találtak ujjlenyomatot a labdán s így Sehovác beismerő vallomását érvényesnek fogadták el.

— Végül folyt tovább a meccs?

— Folyt volna, de akkor meg az történt, hogy Kalapföldi, a söprögető, egy húszezer forintos betétkönyvet akart átadni a játékvezetőnek, mindenki szeme láttára, képzelje csak. A játékvezető persze felháborodott.

— Teljes joggal.

— Kevesellte. Erre az egyik ellenőr megintette és közölte, hogy feljelenti.

— És mit szólt ehhez a játékvezető?

— Semmit. Csak annyit mondott, hogy kizárólag az ügyvédje jelenlétében hajlandó nyilatkozni. És lefújta a meccset. Futballt végeredményben nemigen láttunk, de a meccs jogi szempontból nagyon érdekes volt és az az érzésem, hogy a tiszta sporterkölcs ügye végre jó kezekben van.

Tabi László

Bécsi demonstrációnk a teljes leszerelés mellett:

A MAGYAR VÍVÓK MÁR A KARDOT IS LETETTÉK

SZILÁNKOK

SÓHAJ

— Ha annak idején anyám nem hoz a világra, most nem perelhetne szülőtartásért.

NYELVVÉDŐ

— Fiacskám, ha már gorombaságokat mondasz nekem, legalább szépen artikulálj!

TELHETETLENSÉG

— Elértem a világhírt. Most már azt szeretném, ha valami idegen bolygón is népszerű lennék.

AJÁNLAT

— Tudok az ön részére egy olyan munkahelyet, ahová csak havonta egyszer, a fizetéséért kellene bejárnia.

— Postán nem lehetne? ...

BIZARR

A boncolás megállapította, hogy hosszú, boldog élete lesz.

BARÁTI SZÍVESSÉG

— Van egy csinos barátnőm, de nincs, ahol együtt legyünk. Nem tudnád kölcsönadni a lakásod egy életre?

NŐI DOLGOK

— Beleszerettem a rendőrség által körözésre kiadott fantomképbe.

JELLEMZÉS

Bélát még az emberevők is megvetéssel elutasítják.

ÉLETFELFOGÁS

— Én állandóan rémképeket látok. De azt kristálytisztán, élesen. Hála az égnek, jó a szemem.

FŐ A BECSÜLET

Becsületes küzdelemben győzni, vagy alulmaradni, ugyanaz.

ÉBERSÉG

A sikkasztót szigorúan felelősségre vonták, mert a munkahelyén távozás után égve felejtette a villanyt.

ESZPRESSZÓBAN

— Kitaláltam egy jó kis pikáns pletykát a barátnőmről, aztán kiderült, hogy mindez igaz. Ezek után már nincs is kedvem a pletykát terjeszteni...

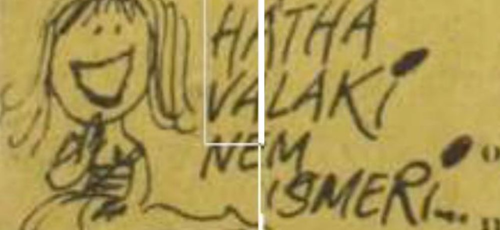
KÖZÉPKOR

Középkorú ember az, aki reggel fiatalon ébred, de délutánra megöregszik.

Galambos Szilveszter

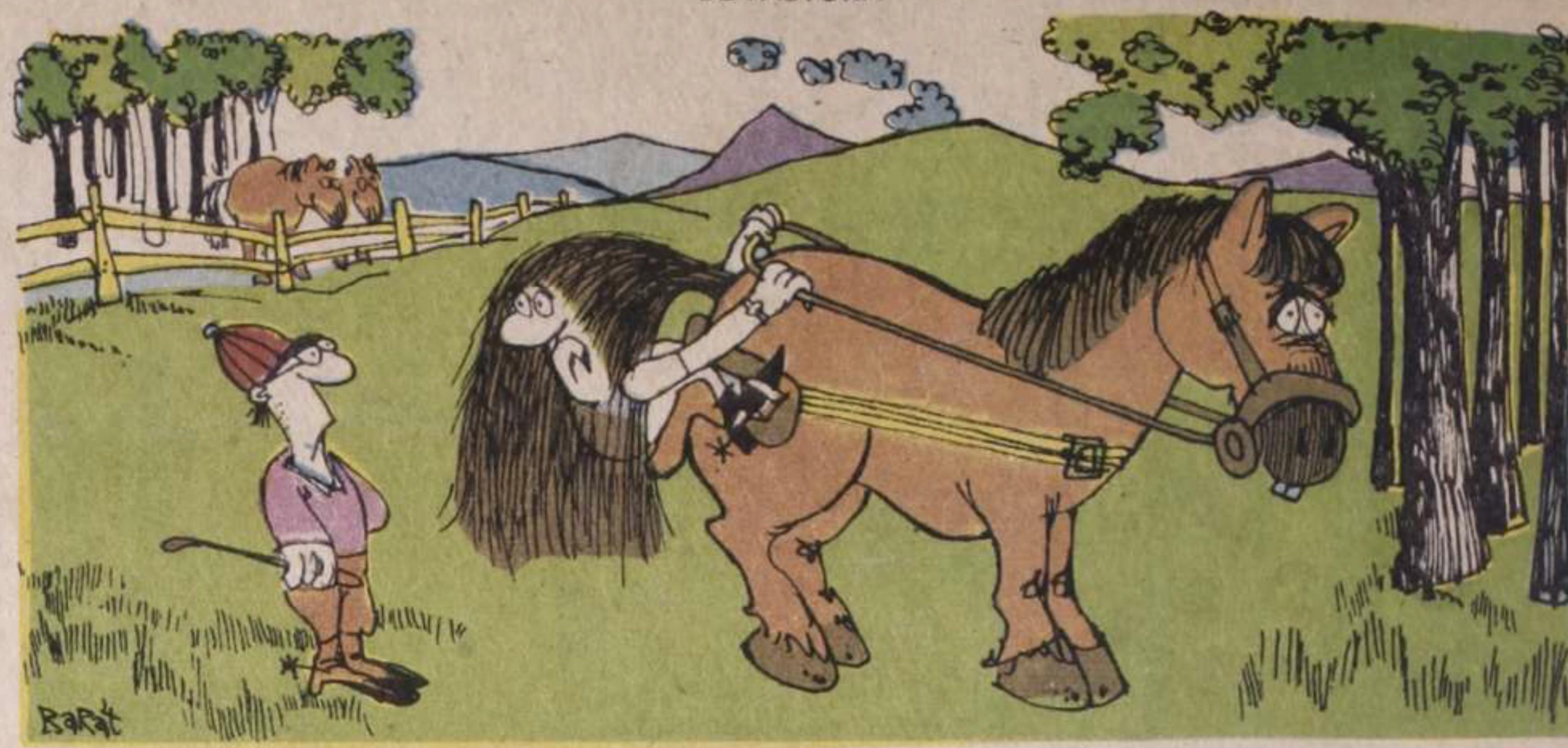

— Emberek, ne igyatok annyit! ... Emberek ne igyatok annyit! ... Emberek, ne ...

Párbeszéd az orvosnál:
— Az ön betegségének az oka az alkohol!
— Ön az első orvos, aki nem rám keni a hibát...

LOVASTÚRA

— Az az érzésem, nem adtam elég borravalót a lovászfiúnak.

— Gyanús volt nekem, hogy három önként vállalkozó katona alakítson takarító munkaközösséget!

FÜLÖP GYÖRGY: **ÁLLATI LEXIKON** **F** **A FÓKA**

KOCKÁZAT

Volt egyszer egy szuperfóka
ki mindenben jeleskedve
úgy kitűnt, hogy felfigyelt rá
s megette a jegesmedve.

ELFOGULTSÁG

Fóka-anyu, kinek szinte
eszét vette a szeretet,
esti balettiskolába
íratta be a gyereket.

BEATHANGVERSENY

— A művészet, fókakoma,
bizonyisten, furcsa móka,
elhallgatott a pacsirta
és szupersztár lett a fóka.

SOK AZ ESZKIMÓ...

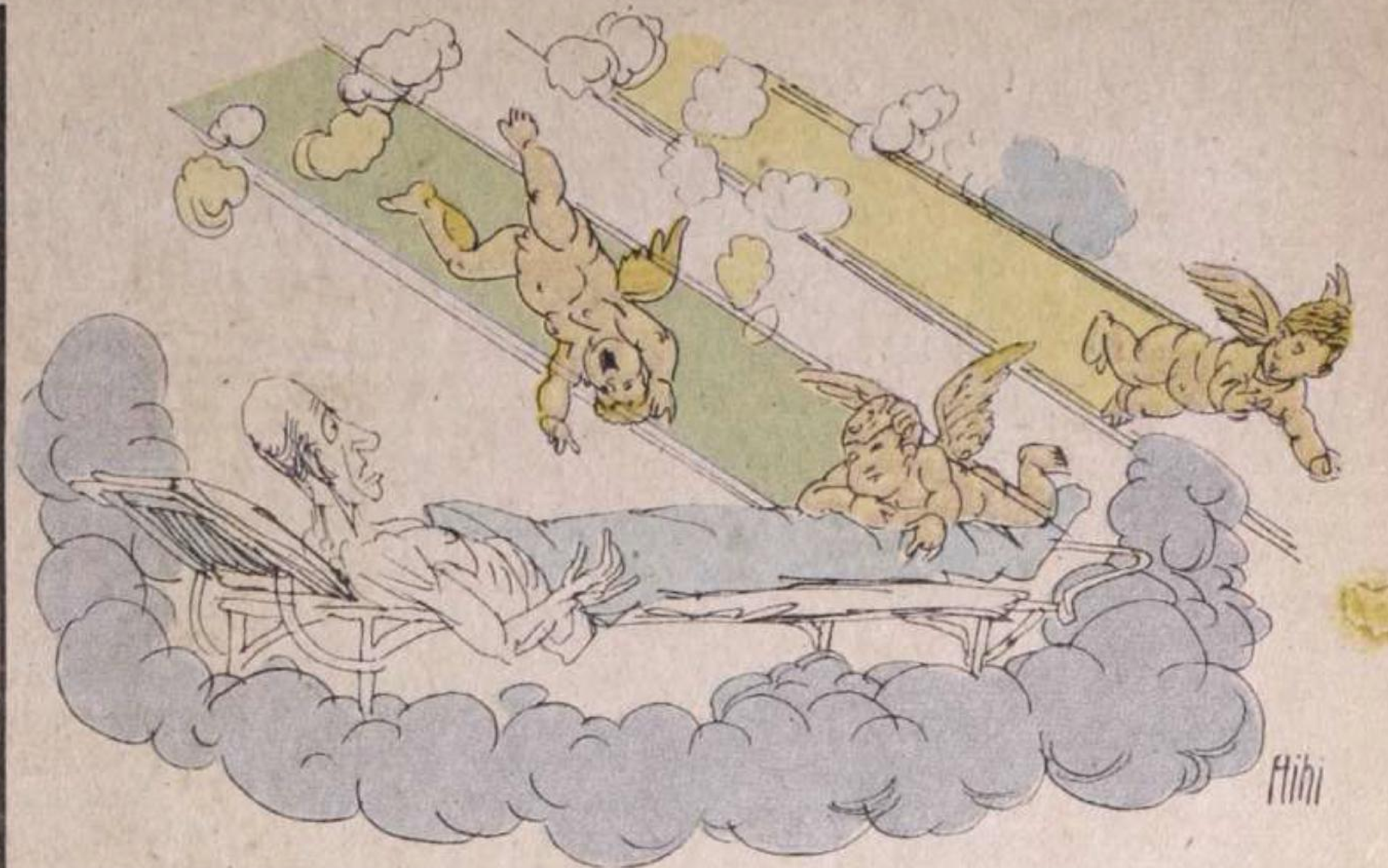
Hogyha tovább növekszik a
bébifóka-bunda ára,
akár tucat eszkimó is
eshet majd egy kisfókára.

VÁLSÁGBAN A ROCKZENE

– ... Es még azt sem mondhatjuk, hogy azért nem lehet közönségsikerünk, mert betiltottak minket...!

– Ugy látszik, nem hoztak vissza a klinikai halálból...

KI MIT LÁT

Kár, hogy a tévében befejeződött a Ki mit tud?, de én máris kárpótoltam magamat egy új játékkal, a tévé időjárásjelentésének segítségével. Esténként ugyanis megjelenik a képernyőn egy műholdfelvétel, amely az Európa feletti időjárásról készít egy hatszor kilences igazolványképet; erre — állítólag — csak rá kell nézni és máris látható, hogy mi várható, szél, zimankó vagy kánikula.

En ezt a képet lelkiismeretesen figyeltem heteken át, anélkül, hogy megértettem volna, miből tudom meg a holnapi prognózist. Mármár kezdtem elcsüggedni, amikor hirtelen felélénkültem: az történt, hogy miközben a bemondó ismertette a várható időjárást, én a műholdfelvételen felfedeztem a nagynéniém combnyakcsontját, amely két évvel ezelőtt eltörött, de a röntgenfelvétele élesen az emlékezetemben maradt. Szinte hihetetlen, de a műhold időjárástérképén a nagynénikém combnyakcsontja volt látható, a vápa, a szilánkos töréssel. Másnap rettentő izgatottan vártam a műholdfelvételt, és amikor megjelent a képernyőn, szinte felujjongtam: tisztán látható volt a műtéti terület, ahogyan egy szögeccsel rögzítették az eltört csontot; a bemondó szerint ugyan sűrű felhőzet borítja a Kárpát-medencét, de egyáltalában nem volt sűrű a felhőzet: tisztán lehetett kivenni a medencét, amint a combcsont visszaugrott a helyére.

Alig vártam a következő műholdfelvételt, hogy mit látok majd a felvételen, javult-e nénikém törése, megkezdődött-e már a csontosodás? De hiába néztem; a tegnapi röntgenfelvétel helyén most egy zsiráfot találtam, hosszú nyaka volt és valamit evett. A kép láttán leírhatatlan lelkesedés lett úrrá rajtam: felfedeztem az időjárástérkép alkalmazását a lelki életem tanulmányozásához! Hogy miként? Bizonyára hallottak egy híres pszichológiai vizsgálatról, a Rorschach-tesztről. A vizsgálandó személy elé furcsa képeket raknak: elkent pacnikat, mázolmányokat, foltokat. A személy nézi az odakent mázolmányt és megpróbál tárgyakat, valóságos dolgokat felfedezni bennük. Ebből pedig következtetni lehet a személy lelkiállapotára.

Azonnal elővettem polaroidfényképezőgépemet, amely rögtön kész képet csinál és lefényképeztem a műholdfelvételt, amely így nézett ki:

A képet most magam elé téve, ezeket láttam a felvételen:

Egy denevért, lábával egy bögrét tart.

Egy levágott fület, valami százlábú jön ki a fülből.

Egy esernyőt, amelyet kifordított a szél. (A bemondó szerint a szél még csak Nyugat-Európa felett fúj, de az én ernyőmet már kifordította.)

Két kesztyűt, mind a kettő balkezes.

Válaszommal felkerestem ideggyógyászomat, aki rövid értékelés után azt tanácsolta, hogy ne idegesítsem magamat.

Ezért most, egyelőre nem nézem a tévé időjárásjelentését.

Somogyi Pál

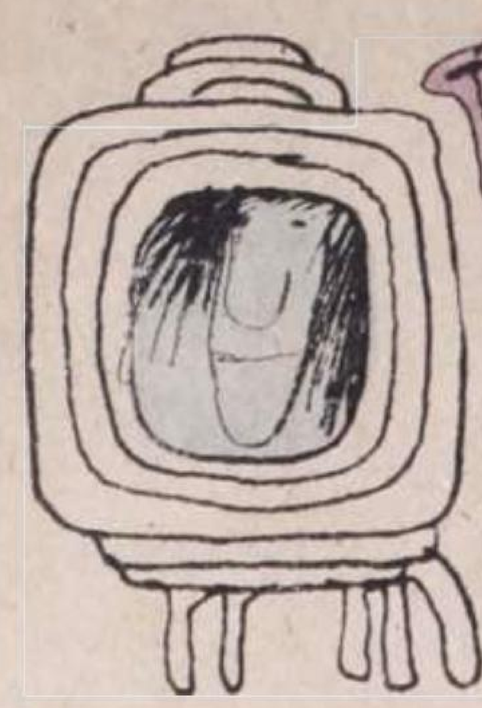

– Na, jó, most már 25 centis, ihatsz egy sört!

Tűnődésünk a Honecker—Strauss párbeszéd után:

— KI VOLT A TOLMÁCS?

TÉVÉ-VESÉZÉS

(*Kimittud*) Nagy és mély levegőt veszek, mert egy csekély bátorság is szükségeltetik ahhoz, hogy le merjem írni, ami a Ki mit tud döntője kapcsán eszembe jutott. A dolog ugyanis — politikai kapcsolatainkról lévén szó — rendkívül kényes természetű, s igazán nem szeretném, hogyha mondanivalómat akár Budapesten, akár Moszkvában valamiképp félreértenék. Hogy ne csigázzam tovább a kedélyeket, elárulom: soha nem látott büszkeség járta át lelkemet, amikor megtudtam, hogy a mi Nagy Népi Vetélkedőnk, a Ki mit tud döntőjét a szovjet televízió is egyenes adásban közvetíti, hogy a szovjet emberek — ottani idő szerint este tíz órától éjjel negyed háromig — saját szemükkel is meggyőződhessenek arról, hogy mit tudnak egy kis ország fiai és lányai?

Ha lehet, az ünnepi hangulatot még tovább emelte, hogy Gálvölgyi János erre az alkalomra minden eddiginél szebb és sötétebb öltönyt vett föl, s hogy mindezt színesítse, statisztikai adatokat idézett fel az 1968-as Ki mit tud-ról. Ily módon megtudhattuk, hogy már akkoriban sem volt könnyű dolguk a tévénézőknek, mert a 15 évvel ezelőtti adás este héttől negyed egyig tartott, ám ennek ellenére nemcsak a helyszínen, de a képernyők előtt is mindenki végig a helyén maradt. Hogy ez utóbbi tényt miként ellenőrizték éber tévéseink, még elképzelni sem tudom; nem valószínű, hogy az adás végeztével minden magyar tévénéző lakásába rajtaütésszerűen bekopogtattak volna, már csak azért sem, mert ezek a módszerek akkoriban már nem voltak divatban hazánkban.

S miközben nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy megpróbáljam egy átlagos szovjet tévénéző szemével követni az eseményeket, magyar idő szerint 8 óra 48-kor szót kért Major Tamás, a zsüri elnöke. Nem sokat kertelt, mert kerekperec kijelentette: sokáig fog beszélni, és ezt az ígéretét be is tartotta. Remélem, a szovjet fővárosban sikerült hirtelenjében megfelelően felkészült szinkrontolmácsot találni, aki értőn fordította zsürielnökünk magasztos szavait, mert ha nem, az ottani tévénézők bizonyára ijedten húzódtak hátrább a készülékek elől.

Éppen tizenkét percig tartott e rögtönzött szónoki bravúr, s ezalatt — hála az operatőröknek — láthattuk, hogy a zsüri többi tagja is elfoglalta magát. Nekem különösen az elnök jobbján ülő Petrovics Emil volt szimpatikus, aki láthatólag alig tudta visszafojtani feltörni igyekvő kacagását, s talán még az is átvillant agyán, hány pontot adna Majornak, ha a paródia kategóriában indulna?

S ha már a zsürinél tartunk, meg kell mondanom őszintén, nekem nagyon tetszett az a közvetlen, már-már emberi hangvétel, ami tevékenységüket végig jellemezte. Hozzáértésükre, életrevalóságukra szükség is volt, amikor egy nem mindennapi detonáció rázta meg az Almássy téri szabadidőközpont termeit. Hogy a zsüriben volt elegendő lélekjelenlét, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy egy pillanatra sem próbálta meg senki a Pokolgép együttes számlájára írni a robbanást, sőt, hamarosan már hivatalosan is bejelentették, hogy a pukkanást egy, a nagy meleg miatt szétrobbant villanykörte okozta.

Nem tudom, a szovjet tévénézők hogyan értékelték a magyar villanykörteipar ily módon való bemutatkozását, de remélhetőleg nem vontak le messzemenő következtetéseket ebből az egy esetből. Különben is, a zsüri végig teljes fényében tündöklött, ha lehetett volna, én mindegyiküket tovább juttattam volna Kubába, hadd hirdessék ott is a magyar igazságot, ami jelen esetben nem három, hanem hét.

Föld S. Péter

ÓRIÁSKERÉK

— Sajnos, a riportalany nem bírta tovább...

— Ez a készülék olyan hírt is bemond, amelyet más készülék még nem is tud!

TELE vagyok VÍZIÓval

FORGATÁS

Víziόm támadt. Előttem egy forgó óriáskerékben ült vala a Mester meg a Riporter, egy gondolával lejjebb meg az Operatőr, kamerával. És párbeszédet hallék:

— Mester! Ön egy Rivels, egy Chaplin, továbbá Rajkin, Woody Allen, Karinthy Frigyes és Jonathan Swift egyszemélyben. Ön egy zseni! Mit, zseni! Ön már-már sándorgyörgyi magaslatokra jutott fel. Nem csoda, ha a közönség tudni szeretné, vajon mit csinál, amikor éppen nem Rivels, Chaplin, Swift satöbbi. Nos?

— Hát, hogy olyankor? Nem is tudom. Azt hiszem, szédülök.

— Üres óráiban?

— Nem. Most. De sebaj, erről egy remek történet jut az eszembe. Tavaly, amikor Mezősárszegen...

(Egy vonat halad el, iszonyatos zakatolással. A Mester elhallgat, és esdeklő tekintetet lövell a szemiből kifelé. A Riporter élénken tátog, nyilván most is beszél, és most is minek. Csak a csattogás hallatszik. Végül, a nyolcvanhetedik vagon után, a zaj elhalkul.)

— Izé, hol is tartottunk? Ja igen, amikor tavaly az anyósommal Mezősárszegen...

— Hoppá, elnézést, Mester, kis malőr, semmiség, a kamerának most ki kell szállnia, lejárt az idei bérlete. Bagatell, operatőrünk majd a Széchenyi fürdő napozójáról vesz minket teleobjektívvel.

(Vaksötétség. Operatőr most lohol át a Széchenyi fürdőbe.)

— Na, hogy is volt az a micsoda az anyóssal?

— Nem fontos. Mindösszе annyit akartam mondani, hogy... izé, jó volna megállni, forog a gyomrom. *(Újra van kép: Mester és Riporter madártávlatból gyomrostul forognak, mert ez egy forgatás.)* Mezősárszegen is az volt a baj, hogy...

— Pardon, de most inkább nézzen széjjel, most vagyunk legfölül. Innen napos időben a jövőbe is ellátni. Na, mit szól?

— Már semmit. Pedig még el akartam mondani az anyósomról, hogy...

— Tudom, tudom. Mezősárszegen volt vele, még tavaly. Szép élmény lehetett. Sajnos, a részletekre már nincs időnk, leérkeztünk. Köszönöm a felejthetetlen nyilatkozatot, Mester. Az illemhely mindjárt ott van, jobbra.

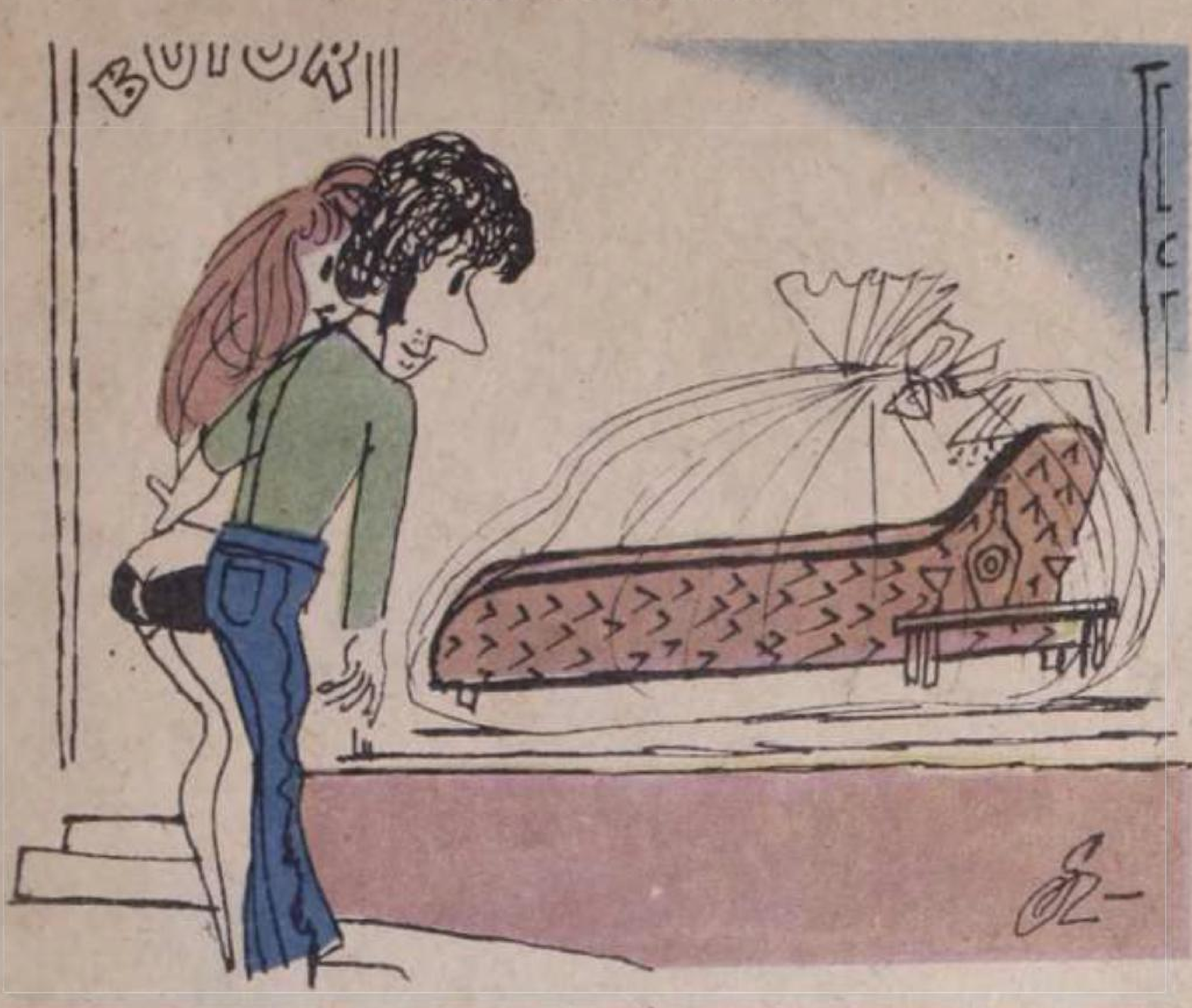
MUTATVÁNY

Volt még egy víziόm. A Ki mit tud egyik középdöntőjét nézem. Bejön egy ifjú, föltesz az orrára egy tojást. A tojásra egy másikat, és így tovább. A hetedik tojás csúcsára fölrak egy széket úgy, hogy a szék az egyik lábán billeg a hetedik tojáson, de nem esik le. Most az egész alkotmány tetejére felhajint egy kardot, mely a hegyén állva imbolyog a szék támláján. Ezzel a sok micsodával az orrán az ifjú lemegy hídba, a lábával elzongorázza a Rákóczi-indulót, miközben jóízűen elfogyaszt egy hízott pulykát. Most jobb kezével lecsavarja egy Canada Dry gingerale-es üveg kupakját, amire én még tojások, kard, szék és zongorázás nélkül, de még harapófogóval sem vagyok képes, és jót húz a nedűből. Aztán — még mindig hidalva — elővesz egy spirituszfőzőt, begyújtja, olajat loccsant egy serpenyőbe, ezt a lángra helyezi, majd fölállí és hirtelen fejmozdulattal belepottyantja a menet közben egymástól feltörő hét tojást az alája zuhanó székre ráül, és a karddal kavarni kezdi a rántottát, hogy azon melegiben mindjárt föl is tálalja a zsürinek.

Egetverő siker. Az ifjú természetesen továbbjut — *másodikként*, egy ígéretes tehetségű tangóharmonikás mögött.

(t. gy.)

EGYSÉGCSOMAG

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovács egy első osztályú étteremben vacsorázik. Fizetéskor a főpincér megkérdi, hogy volt megelégedve.

— Ha a leves olyan meleg lett volna, mint a bor, ha a bor olyan öreg lett volna, mint a hús, ha a húshoz annyi zsírt használtak volna föl, mint amennyi az abroszon volt, nagyon jó lett volna a vacsora.

Izgatott hang telefonál a rendőrségre:

— Micsoda? Hogy még ma nem jelentettek közlekedési balesetet? Ez lehetetlen, a feleségem már tíz perce elindult a garázsból...

●

A lány megkérdi az anyjától:

— Mondd, anyuka! Mennyi időre van szükség ahhoz, hogy az ember találkozzon azzal a férfival, akiről álmodik?

— Sok időre, kislányom. De hogy valamivel agyonüsd az időt, egyelőre férjhez is mehetsz...

– Látod, egy ilyen nagy jövedelmű embernek nem merek kevés borravalót adni...

A tévé segítségével javul a betegellátás:

MÉG HÚSZ KÓRHÁZ A VÁROS SZÉLÉN

tenisz négyzetesen vetve

A kanyaron túl hatalmas és mégis míves pingálmány ütötte meg a szememet: „A rézfüttyösi Vörös Wimbledon Mgtsz szántóföldjei és teniszpályái."

Sosem voltam egy nagy annyibanhagyós, hát egyből befordultam. Necc Oszkár, a Vörös Wimbledon elnöke egy bírói állvány tetején ült, ahonnét már csak egy ugrás a magas ló.

— Ütőt hozott? — lépett fel támadólag.

— Nem hoztam — mondtam én, mert egypetéjű ikertestvérem az igazság.

— Kutyaütőt sem?

— Kutyaütőt sem.

— Nem baj. Kap hátul a szertárban. Ott mindjárt fizethet is. Nálunk egy óra az harminc perc és kétszáz dollár.

— De én nem teniszezni jöttem.

— Akkor legalább fogadjunk valamiben.

— Már miért fogadnánk? — álmélkodtam el.

— Tudja, van egy jelszavunk. „Előny a fogadónál". Beláthatja, valamiből élnünk kell.

— De én nem akarok fogadni.

— Akkor mit akar?

— Magyarázatot.

Leszállt a magas lóról és fényes prospektusokkal kezdett elhalmozni.

— Tagosítottunk — mondta. — Egyelőre harmincezer hektáron vetettünk teniszpályát. A fele salakos, a fele aszfaltos. Ez utóbbi adott esetben kétszámjegyű műútnak is használható. Ezen kívül minden tagunk háztájiban is tarthat egy kis teniszpályát, amelyhez rendszeresen kap tőlünk hálót és meszet.

— De mire jó ez az egész? — adtam a bambát, mert a szívem az vaj.

— Termékszerkezetváltás — csapta le a ziccert Necc Oszkár. — Halálosan modern dolog. Nézze, köztudott, dolog, hogy Temesvári Andrea az idén mintegy százezer dollárt teniszezik össze az országnak. Na most arra gondoltunk, hogy ha csak valamelyest is kedvez az időjárás és minden katasztrális holdról csak egy Temesvári Andreát tudunk betakarítani, már nem fizettünk rá.

Kezdtem belelkesedni, de nem mutattam, mert rátarti vagyok. Inkább piszkálódni kezdtem, az úgy korszerű.

— És, ha valamelyest sem kedvez az időjárás?

— Akkor is marad nekünk a teniszlabda export. Ugyanis ráálltunk mellléküzemágban. Naposcsibék helyett. Elvégre ez is sárga, az is sárga. Ezzel aztán egy csomó elfekvő nótagunkat is szép keresethez juttatjuk. Siratóasszonyokat, sápítónénéket.

— Na és a minőség?

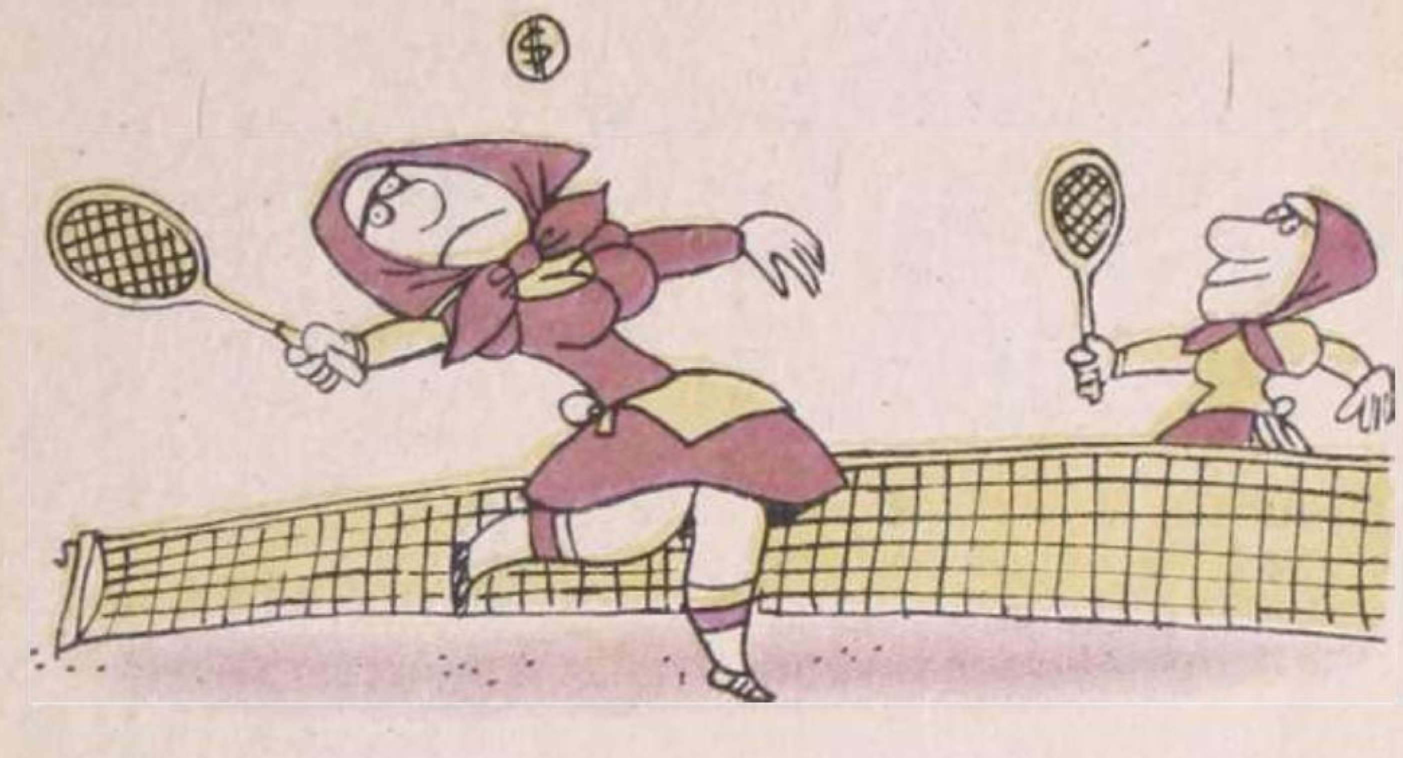
— Eléri a világszínvonalat. Csak egy kis difi van még.

— Éspedig?

— Belül van a szőre.

— A siratóasszonyoknak?

— A teniszlabdának.

A pályákon egy csomó kiskatona szorgoskodott, visszataszító egyenruhában.

— Ügyelünk a részletekre. Wimbledonban is lilazöld a labdaszedők uniformisa.

— Wimbledonban árvagyerekek szedik a labdát.

Pikírten nézett rám.

— Emiatt egyetlen kiskatona sem fogja kiirtani a családját. Az efféle kapitalista módszerek merőben idegenek tőlünk, nézze meg az ember.

Nem sokkal később arról értesültem, hogy a rézfütytyösi Vörös Wimbledon újfent profilt váltott. Áttértek a fogathajtásra és a fogathúzásra. A hajtók hajtják, a lovak húzzák. Úgylátszik hiba csúszott a számításba.

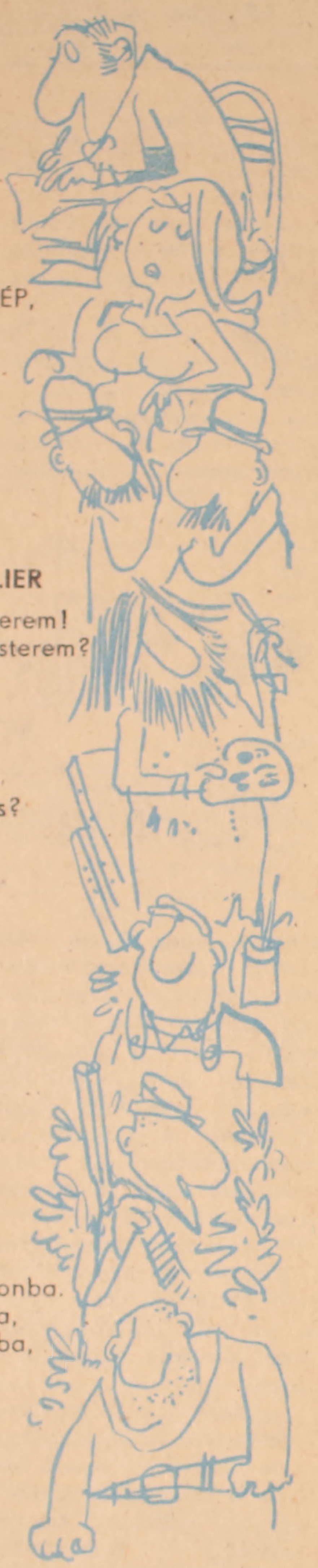
Kettős hiba.

Peterdi Pál

SAJDIK

AGYRÉM-RÍMEK

SZEGÉNY ÜGYVÉDBOJTÁR

Jobb nekem egy verdikt állva,
mint ha gazdám ver diktálva!

UNALMAS LEÁNYZÓ

Sajnos, igen fád a Lia:
ásít, mint a ládafia.

RÁKÓCZI SÓHAJA

Szűmnek kedves az jó RÁTZ NÉP,
kivált, hogyha olyat játsznék:
visszafordul, és az vészt már
elűzné egy teli PÉNZTÁR!

NEHÉZ IDŐK

Kevesebb import-
hímport!

ELHANYAGOLT FESTŐ-ATELIER

Itt nem törülnek port? Rémes terem!
Hogy fest le itt majd portrémesterem?

BERAGADT A GYÁRI ZUHANYOZÓ ZÁRJA

Elnyelte a kapust a tus . . .
Hogy jössz most ki, kapus tatus?
Hé, ide! Fuss, apus, Katus!
Nem segít, csak a puskatus!

KACSAMAMA A KICSINYÉHEZ

Hogy ne érjen baj, ússzál,
mint levesben bajusz-szál!

BALFÁCÁN VADÁSZ

Engem addig ver e medve,
míg kinyúlok merevedve . . .

TITKOS ÜGYNÖK

Elküldtek a jó Lisszabonba,
hogy betörjek egy golyóbis-szalonba.
Mit loptam, csak kulissza-bomba,
s mert azzal tértem vissza Bonnba,
a megbízásom visszavonva.

TÓ-RÍMEK

– Annyi bájt vajh ont-é Rio,
mint e tó, az Ontario?
– Engem csak ne ámíts, igen?
Hisz ez a tó a Michigan!

VERSZOMJAS RABSZOLGAHAJCSÁR

Hát ti csupán fele kézzel veritek,
akiket én kelevézzel kerítek?

PÓRULJÁRT SPANYOL EXPEDÍCIÓ

Álljuk körül az üstöt hajadonfőtt,
melyben, mint holmi früstök, haj, a don főtt!

PÁKOSZTOS FÉRFIÚ UDVARLÁSA

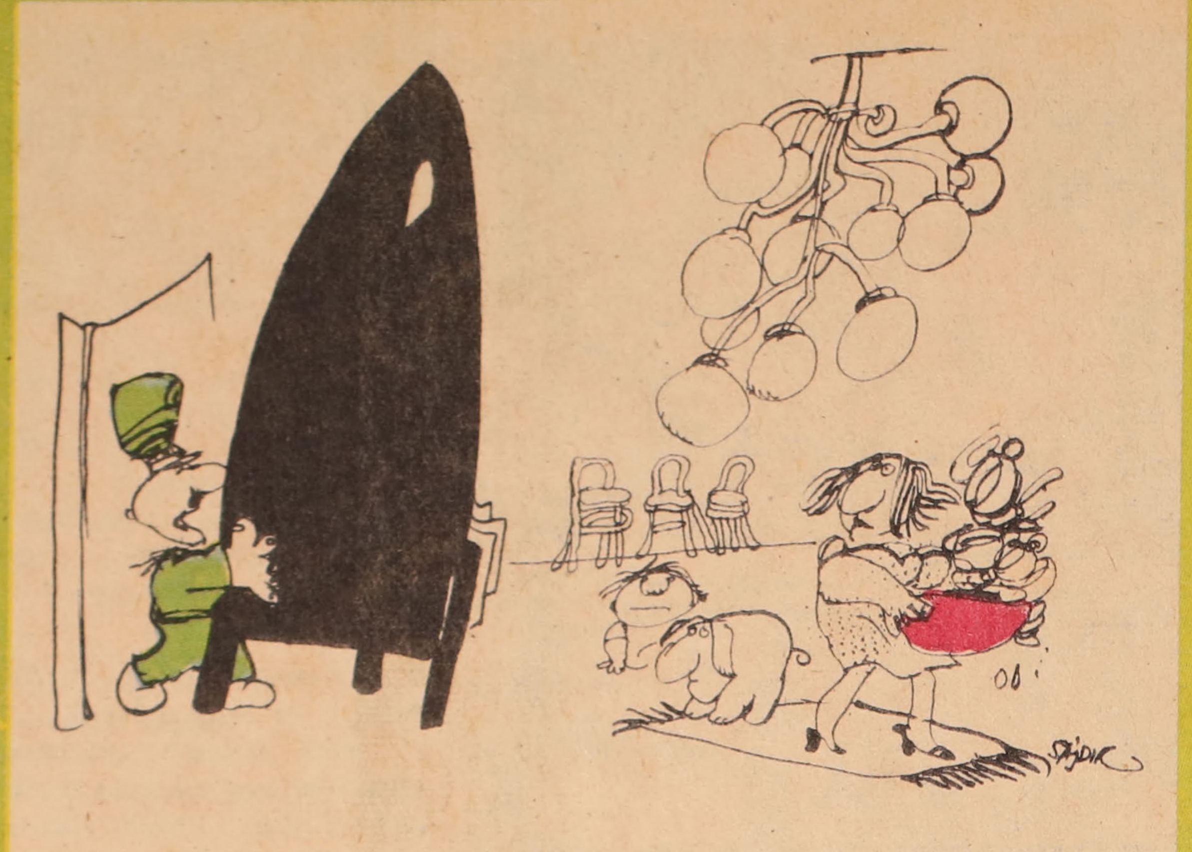
Mint anyám finom karamelle,
oly édes kínom fara, melle!
Combja, mint tantim marcipánja,
és olyan, mint a márc, pinduri szája!

SZÜLŐI INTELEM

Karja ölelő?
Vigyázz! Öle lő!

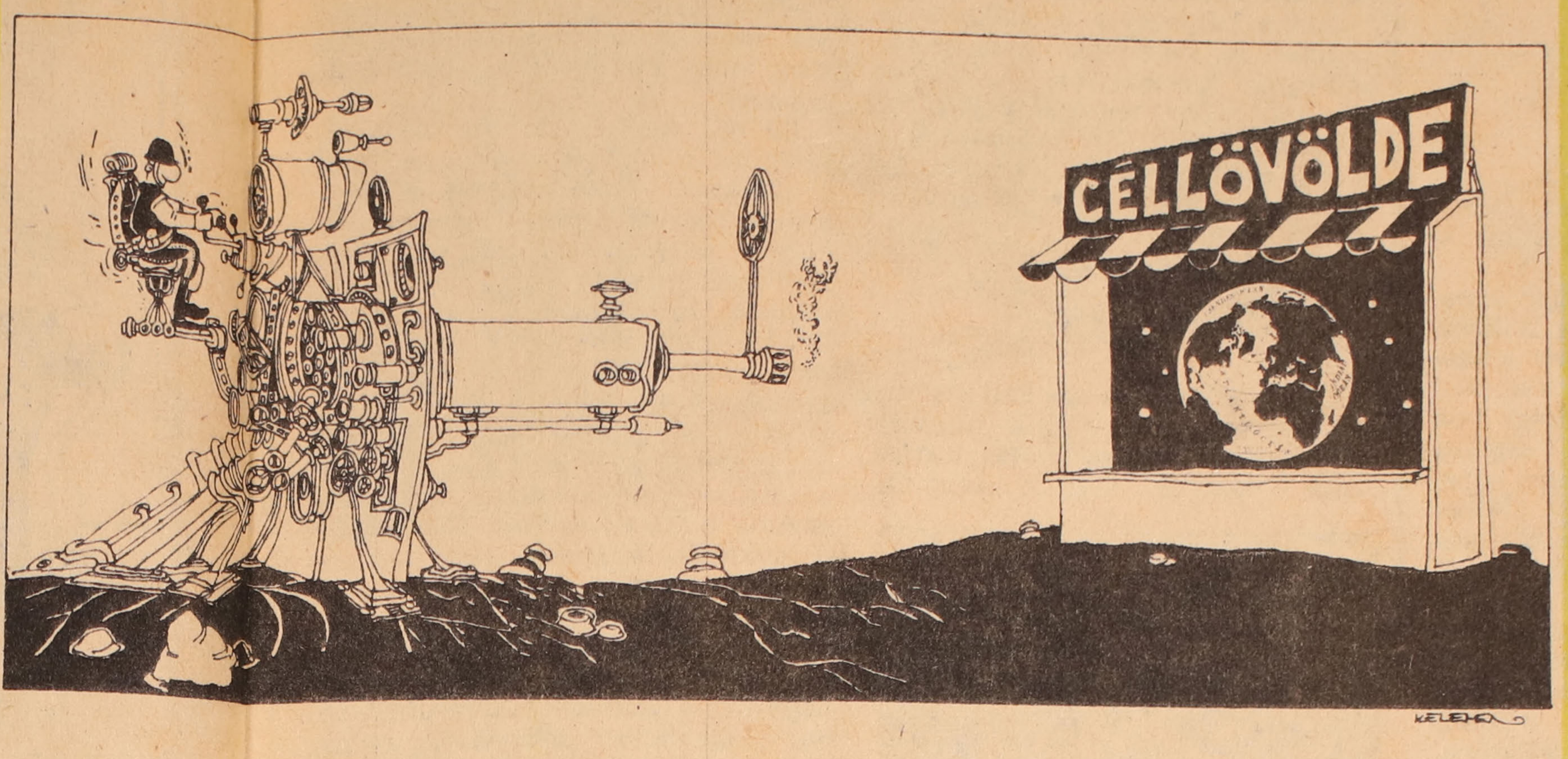

Timár György

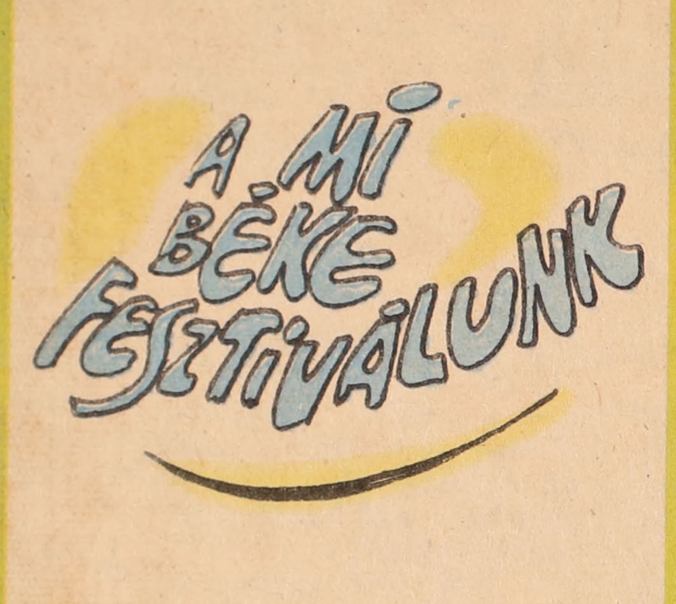
– Dehogy vagyok üzemi szarka, ezt kiselejtezték, mert elavult.

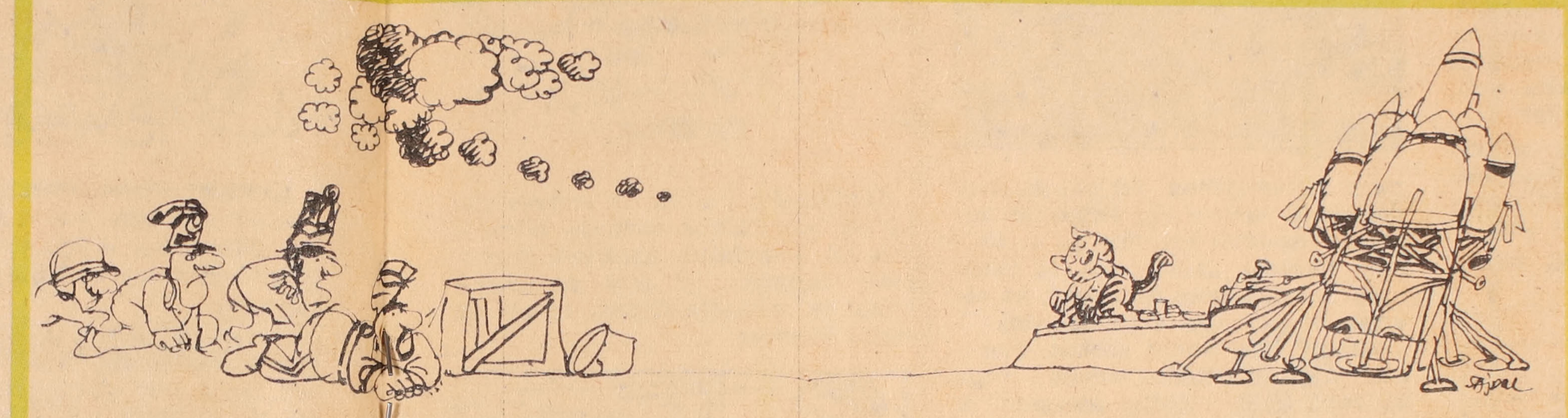
TIVOLI

FELKIÁLTÓJEL '83

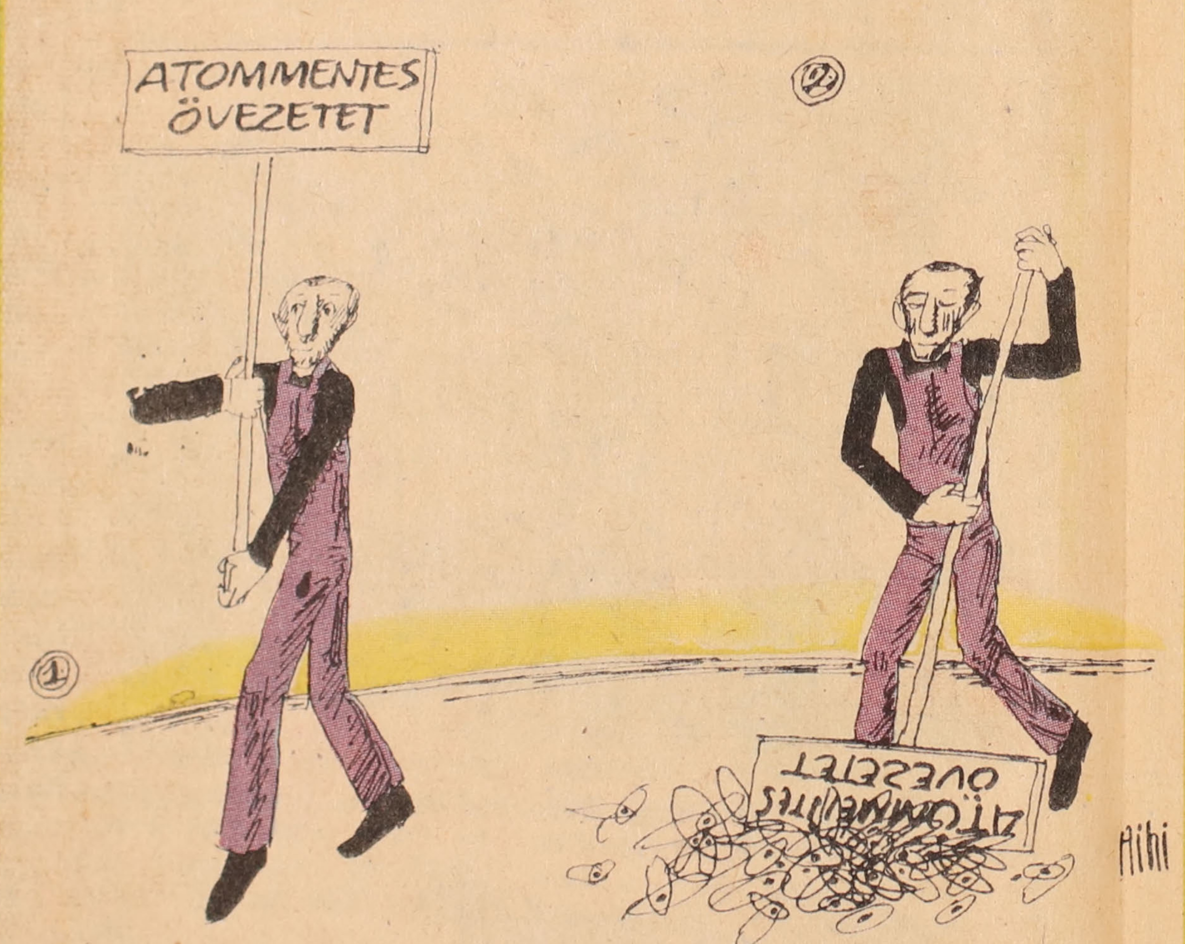

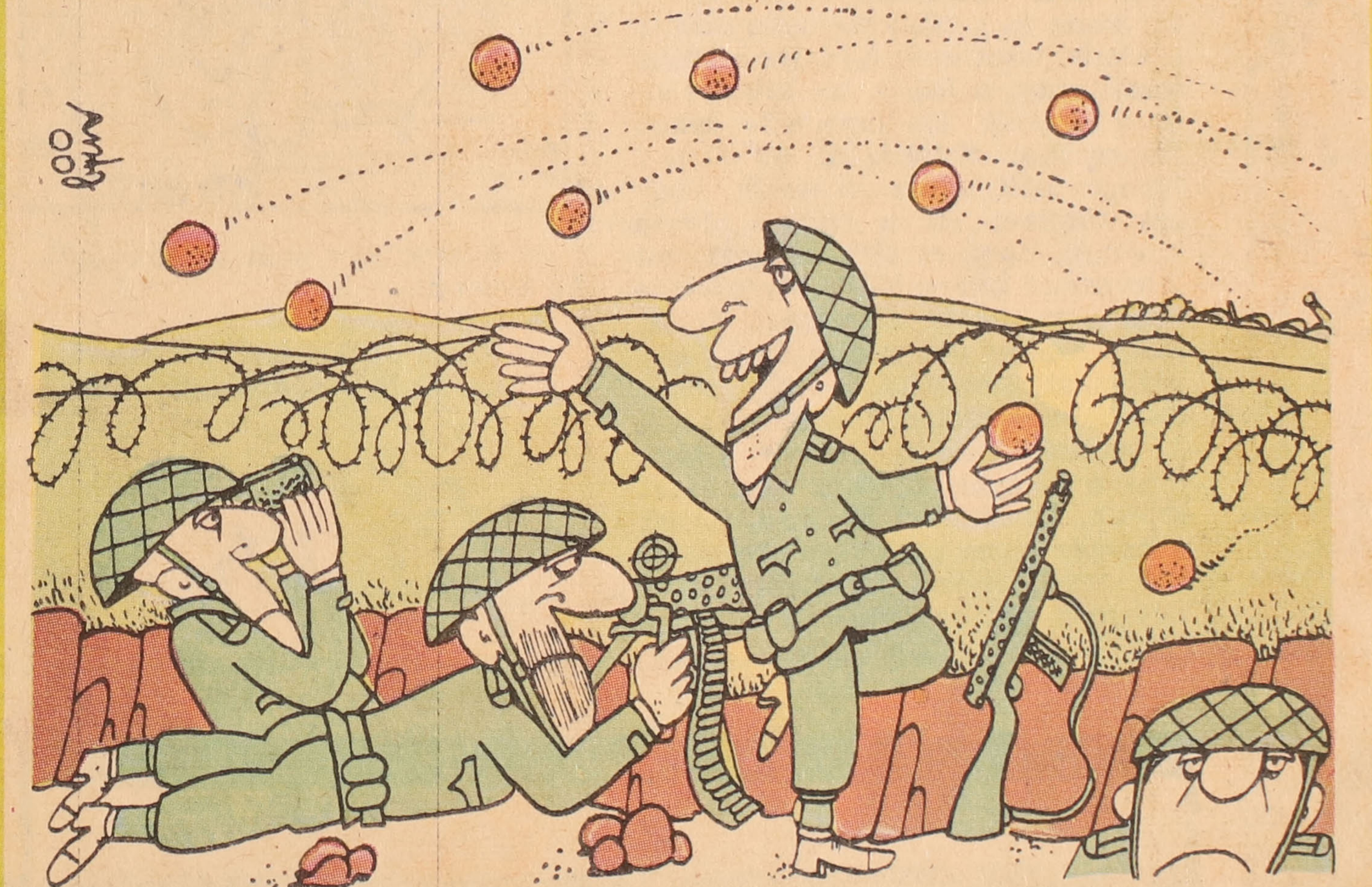

– Igaza van, ezredes, ez tényleg az indítógombon ül.

AKTÍV BÉKEHARCOS

– Semmi veszély, fiúk! Az ellenség szilvásgombóccal lövöldöz . . .

KI A SZABADBA

EMBERVERSENY

— Jó napot, Agár úr. Merre tart?

— Megyek az emberverseny pályára. Ma lesz a Nagydíj, a Túlóra Futam.

— Na ne mondja! És az érdekes?

— Hallatlanul. Képzelje csak el azt a színes forgatagot, a sok nagykutyát, aki fogadni jön, vagy embert futtatni, mit mondjak, csodálatos.

— Node, miért futnak az emberek?

— Ezt sem tudja? A pénz után. Na persze, ma már műpénzt használnak, de azok a buta emberek még ezt sem veszik észre. A műpénzt egy kis gépezet vontatja, egy várost utánzó pályán, pont olyan sebességgel, hogy ne tudják elérni.

— Ilyen egyszerű? Nagyon unalmas lehet.

— Na nem. Ott vannak az akadályok is. Építkezés, autóvásárlás, külföldi út, meg a többi, szépen elosztva a pályán. Tudja milyen nehéz egy mai modern pálya? Nem véletlenül ér vagyonokat egy jól idomított versenyember.

— És mondja csak Agár úr, lehet ezen nyerni?

— Hajjaj! A múltkor egy mázlista egy egész vagyont nyert. Rátett egy csomó pénzt egy emberre, képzelje, egy csendes, szerény, becsületes olvasgató alakra, gondolhatja, semmi esélye nem volt. Eleinte le is maradt, aztán valahol a pálya közepén hirtelen megvadult. Elkezdett rohanni, könyökölni, utat törni, mint egy menő. Negyvenszeres pénzt fizetett.

— De mi van akkor, ha a hajtók nem egyforma súlyúak?

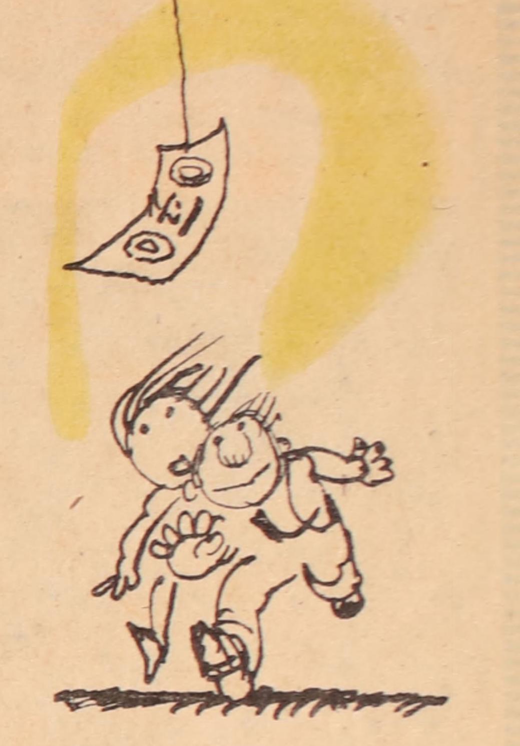
— Először is tanulja meg a szaknyelvet. Hajtó csak a lovaknál van. Az emberversenyen családnak hívják. Tény, hogy vannak egészen súlyos, többgyerekes családok is, de ezeket hendikeppelik.

— Látom, Agár úr nagy szakértő. Minden héten elmegy megnézni?

— Megnézni? Én kérem futtatok. Két embert tartok, egy hímet, meg egy nőstényt.

— Sokba kerülhet . . .

— Eleinte egy vagyon volt. Etetés, idomítás, miegymás. Tudja, mit zabál egy ilyen nyolcvan kilós ember? És az a hülye alak először nem akart futni. Állandóan moziba ment. Hétközben még dolgozott valamit, de hétvégeken semmire sem volt hajlandó.

— És mit csinált? Megverte?

— Dehogyis. Az kérem szigorúan tilos. Elmentem egy idomárhoz, és az azt tanácsolta, hogy vegyem el tőle az asszonyt. Ezt úgy hívják szaknyelven, hogy válás.

— És?

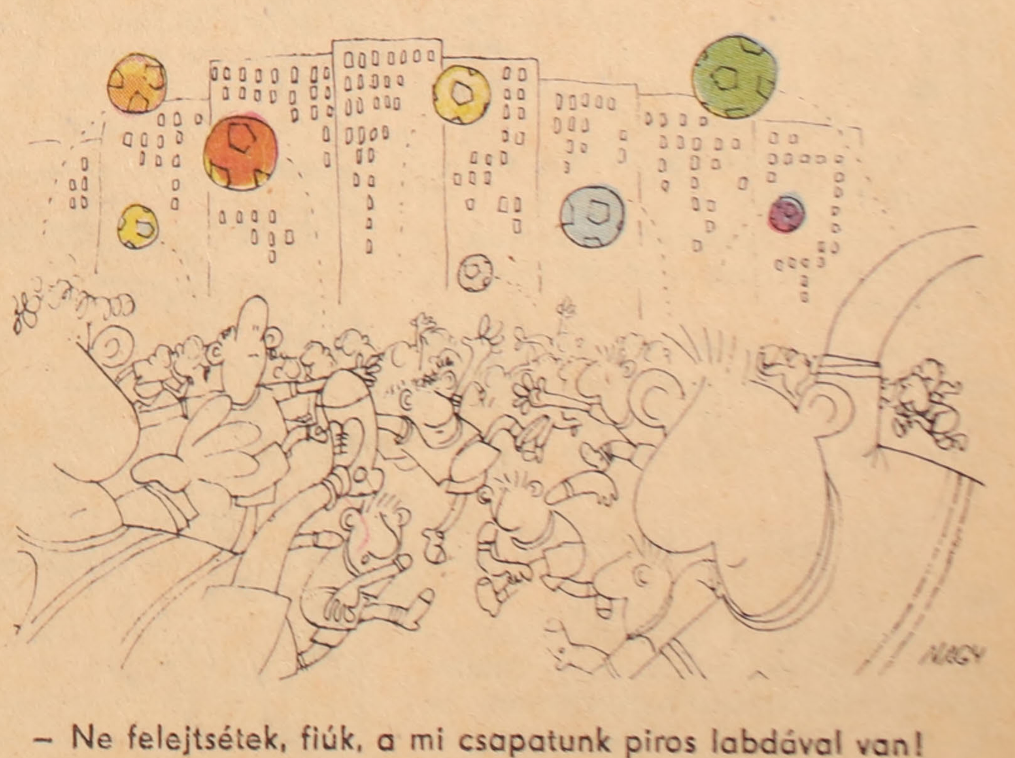
— Kapott egy másik nőstényt, amelyik állandóan piszkálja. Végül is most már egészen jó eredményei vannak. De az utódok még jobbak lesznek. Azokat már semmi nem érdekli, csak a pénz. Úgy vannak kérem nevelve, tudományosan. Kettőt eladtam, de egyet megtartok. Ez az ember már úgysem húzza soká. Tudja, a verseny nagyon megviseli őket.

— Mi lesz velük?

— Belepusztulnak. De a kutya sem törődik velük.

Tótisz András

LAKÓTELEP

– Ne felejtsétek, fiúk, a mi csapatunk piros labdával van!

Csak úgy firkálgatok

KÖZMONDÁSOK

Egy ló-szerető kedves olvasó azzal lepett meg, hogy közmondásgyűjteményemet gyarapítja. Küldött néhány ló-vonatkozású népi bölcsességet, például: „jó asszony, termékeny kanca a legnagyobb kincs", meg, hogy „aki egy lónak egy szem zabot ad — ezer bűnét levezekelte". Cserébe azt kérte: küldjek neki lovakról szóló történetet. Őszintén sajnálom, hogy ló-történetem nincs, és a ló elejétől félek, mert harap, a hátuljától, mert rúg. Családi krónikánkban

csak két lószerető nagybácsim szerepel, az egyik remekül lovagolt, tizenöt éves korában bevették a komáromi huszárokhoz. Két év múlva kezén, lábán sebesülve, besárgulva szerelték le. A másik nagybátyám nem életét, vérét, egészségét hagyta a kedves paciknál, hanem a család utolsó vasát is. Persze nem a csatatéren, hanem a lóversenyen.

Ló-történet helyett viszont hadd szolgáljak egy közmondással. Egyik nap elmentem a budapesti főpostára, egy gondosan becsomagolt könyvet feladni. Csomagolópapírban, spárgával szépen átkötve, ahogy kell. A barátságtalan leányzó (már az előttem sorrakerült három ügyfélnek se köszönt vissza) rámmordult:

— Mi van ebben a csomagban?

Rá volt írva, de úgy látszik, nem hitt a szemének. Mondom:

— Könyv.

— Csak könyv?

— Csak könyv.

Megcsóválta a fejét.

— Semmi más, csak könyv?

Megfagyott bennem a vér. Mit vélelmez egy könyvformájú csomagban, amire rá van írva, hogy könyv és kétszer állítottam, hogy könyv? Mit hisz? Hogy egy ebédlőkredenc van benne? Dinamit? Heroin? Strandköpeny?

— Ha kíváncsi rá, kérem, nyissa ki. Egy mozdulat.

Dühösen végigmért, rádobta a könyvet a mérlegre, és azt mondta. „Öt húsz."

Én viszont ránéztem az asztala melletti névtáblára és azóta családi közmondásunk így hangzik: „Gyanakvó, mint Judit a postán."

RÜCSKÖS TEFLON

Az edényen a teflonbevonat — eddigi ismereteim szerint — tükörsima felület, amire semmi nem ég rá, nem kozmál, tökéletesen és könnyen tisztítható. Ha megsérül, érdes lesz, veszélyes, azonnal el kell dobni.

De nem úgy ám a teflonserpenyőt, amit Budapesten, a Rákóczi úton, az Urániával szemben a vasedényboltban százhetven forintért vettem. A serpenyőn nem volt címke, gyártójelzés. És amikor hazavittem, elmostam, akkor dermedt meg bennem a vér. A felületet nem éreztem tükörsimának, hanem mintha porszemecskék, minigrízszemecskék volnának beletapadva. Vigasztaltam magam, hogy ez biztosan valami még-szuperebb teflon. Talán ezek a mikro-rücskök még jobban taszítják a beletett ételt. Nem taszítják. A gyönyörű, új teflonban az étel bennragad. Nemcsak a puding és a rántotta. A tej is beleragad. A húsleves is. Hiába tisztítanám langyos vízzel és szivaccsal, nem elég, sikálni kell, mint egy százéves vasfazekat.

Világos, hogy a ragadós teflonserpenyő teflonként nem használható. Viszont olyan nehéz, hogy akit kétszer fejbe vernek vele...

Nem tetszenek véletlenül tudni, hogy ki gyártotta?

TAKARÉKOSSÁG

Ausztráliai barátnőmnek írtam karácsonykor, írtam húsvétkor, mi van veled, miért nem írsz, csak nem vagy beteg?

Most végre megérkezett a válasz. Húsz sűrűn teleírt oldal. Bizony beteg volt, elvesztette az állását (ami nagy baj most Ausztráliában, mert nagyon nehezek a gazdasági viszonyok, nehéz állást kapni). De most már kezd egyenesbe jönni. Újra Európáról álmodozik, szeretné látni Budapestet, a Balatont, Firenzét, Párizst. De nagyon megdrágult az út, maga a repülőjegy kétezer ausztrál dollár. Kiszámította, hogy ha hat hétig akarnak Európában lenni, az legalább kilencezer dollár, és minden spórolt pénze eddig hatszáz dollár...

A levélborítékból kihullott egy kétforintos bélyeg. És a levél utóiratában hozzá a magyarázat:

„Ezt a bélyeget a borítékotokról szedtem le, nem volt rajta postabélyegző, használjátok fel újra. Minden fillért meg kell becsülni."

Elképedt tisztelettel bámultam a levelet. Most már elhiszem, hogy össze fogja gyűjteni a kilencezer dollárt.

KIS KÍVÁNCSI

Sárvárról kaptam egy képeslapot, egy kedves férfi olvasótól. Nagyon nehezményezi, hogy lánynéven írok (vagy vénlány tetszik lenni?),

mert amennyiben férjes asszony volnék, a nevem elé férjuram nevének legalább kezdőbetűit ki kellene tennem, „ahogy ezt az illem megkívánja". Meg hát, neki, az olvasónak joga van ezt megtudni.

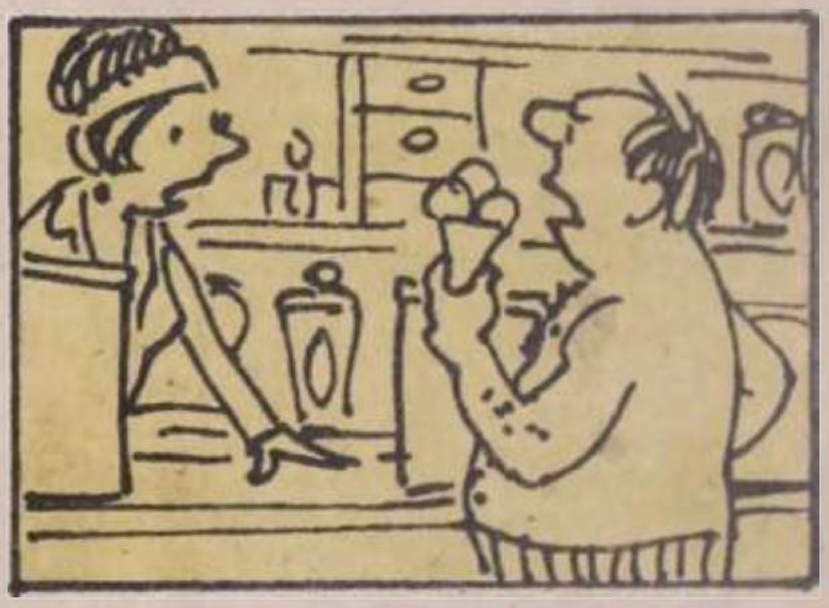
Ahány ház, annyi szokás. Franciaországban például valóban megkülönböztetik a férjes asszonyt. A férfi, pólyás korától vén szoknyavadász koráig mindig Monsieur, akár nős, akár nem. De a nőknél szigorúan különbséget tesznek a Madame és a Mademoiselle között, a Madame-ot csak a férjes asszony kapja meg, a leány, ha kilencvenéves is, csak Mademoiselle lehet. Éppen most tiltakoznak ez ellen a francia nők, kívánom nekik, hogy sok sikerrel. Ha a kedves olvasó követeli, hogy családi állapotomat jelezzem a nevemben, követelhetné apai nevemet is. Elvégre a Tolsztoj-, Csehov-, Turgenyev-regényekből megismerhetjük az Iljicseket, Geraszimovicsokat, Ivanovnákat... A skótok Mac-ja, annyit jelent, mint a magyar -fi, vagy -ffy. MacMillan, MacMahon, Endrefi, Imrefi a nemzetségre utal. A mohamedánok még jobban cifrázzák. Ott a név nemcsak azt mondja el, kinek a fia (Ibn Szaud, Benbella), hanem azt a büszkeséget is, ha valakinek fiúgyereke van: Abu Hasszán, Abu Mehemed... Egyszer, ha nagyon sok időm lesz, tanulmányozni fogom, hogy mi mindent árulnak el a nevek...

De azt, kedves sárvári olvasóm, hogy mi a családi állapotom, hála a Magyar Népköztársaság legújabb törvényeinek, nem vagyok köteles senki orrára kötni. Az már régi szokás volt, hogy színésznők, tudósok, írók, művészek írhattak a lánynevükön. De legújabban minden nőnemű lény házasságkötésekor szabadon eldöntheti, hogy a férje nevét, a lánynevét, a férje és a lánynevét, a férje családnevét és a maga keresztnevét kívánja-e ezentúl névként viselni. Ezt bizony demokratizálódásunk nagy vívmányának érzem.

Ami pedig családi állapotunkat illeti, kedves uram, az ön aláírásából sem tudtam megállapítani, hogy nős-e, nőtlen-e, udvarolgat-e? van-e élettársa? gyerekei? avagy liliomos királyfi? Igaz — Önnel ellentétben —, én mindezt az Ön legteljesebb magánügyének tartom.

PATIKA

Üdülőhely. Patika. A kedves vásárlók beállítanak sortban, félmeztelenül. Fagylaltot nyalnak. Kukoricát rágnak. Az ifjú patikusnő végül is méltatlankodva rászól az egyik vevőre:

— Kérem, így nem lehet patikába bejönni.

A férfi vállat von.

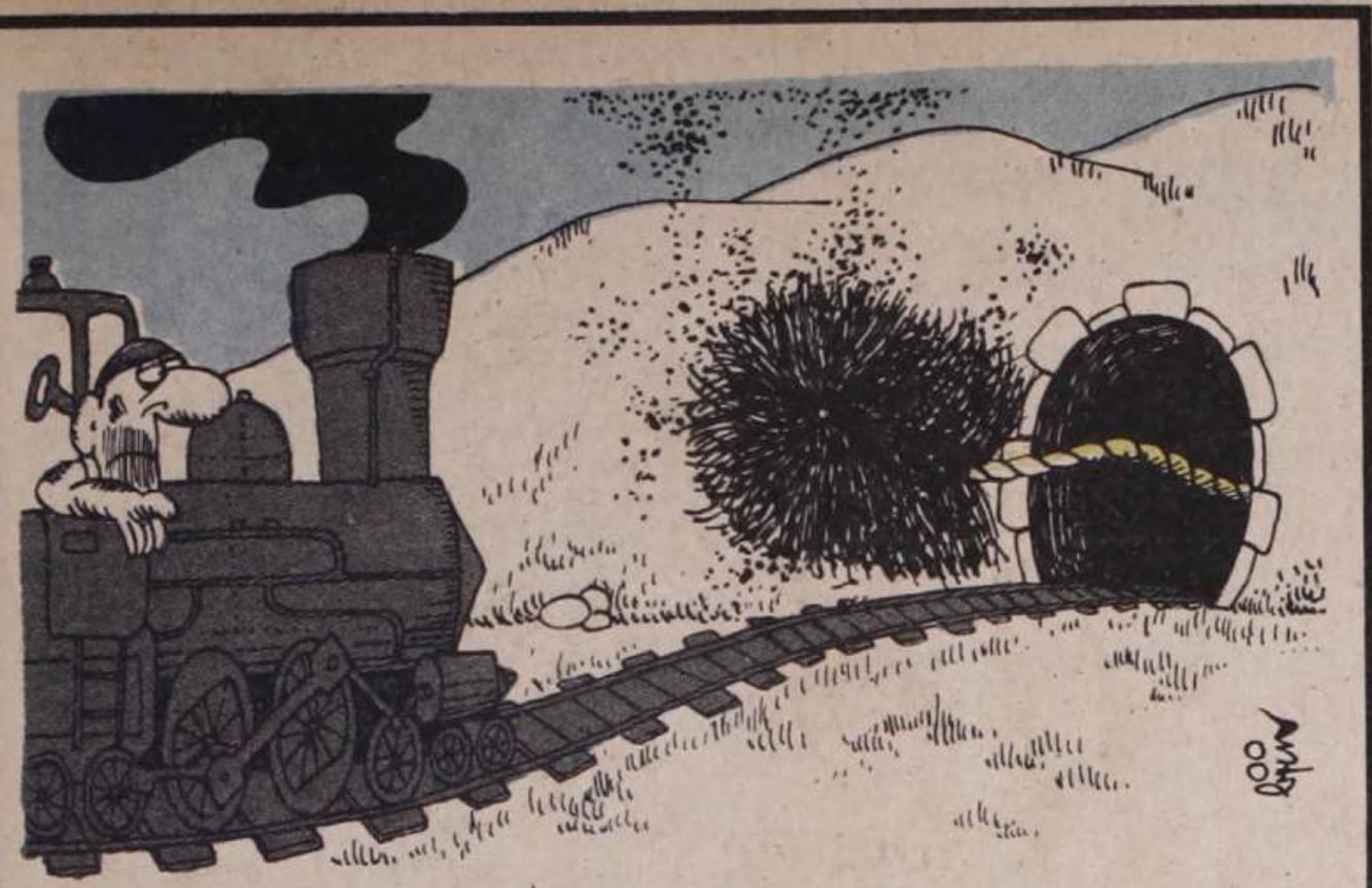
— Nincs szükségem nevelésre.

Nincs is. Már régen lett volna.

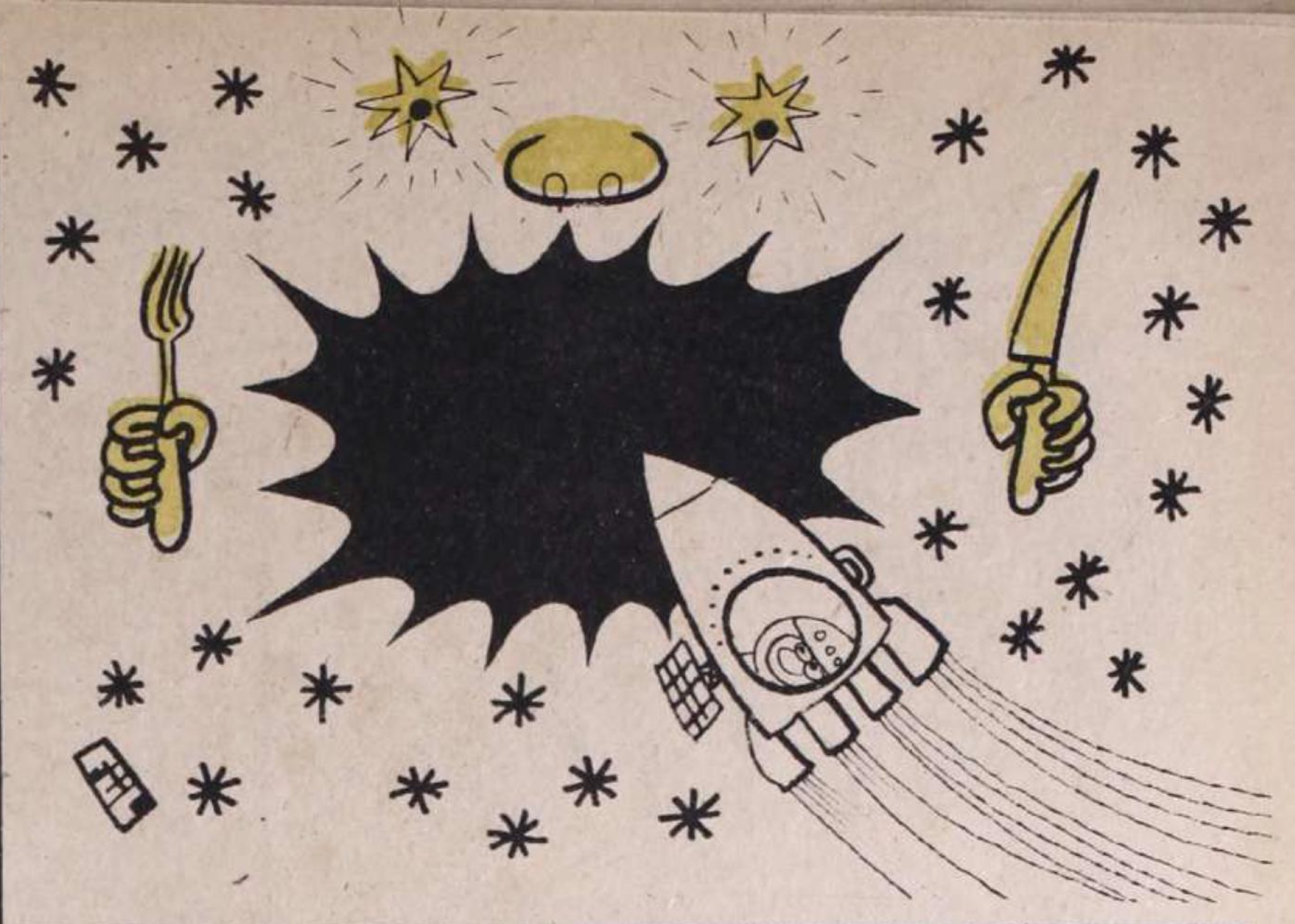
Fehér Klára

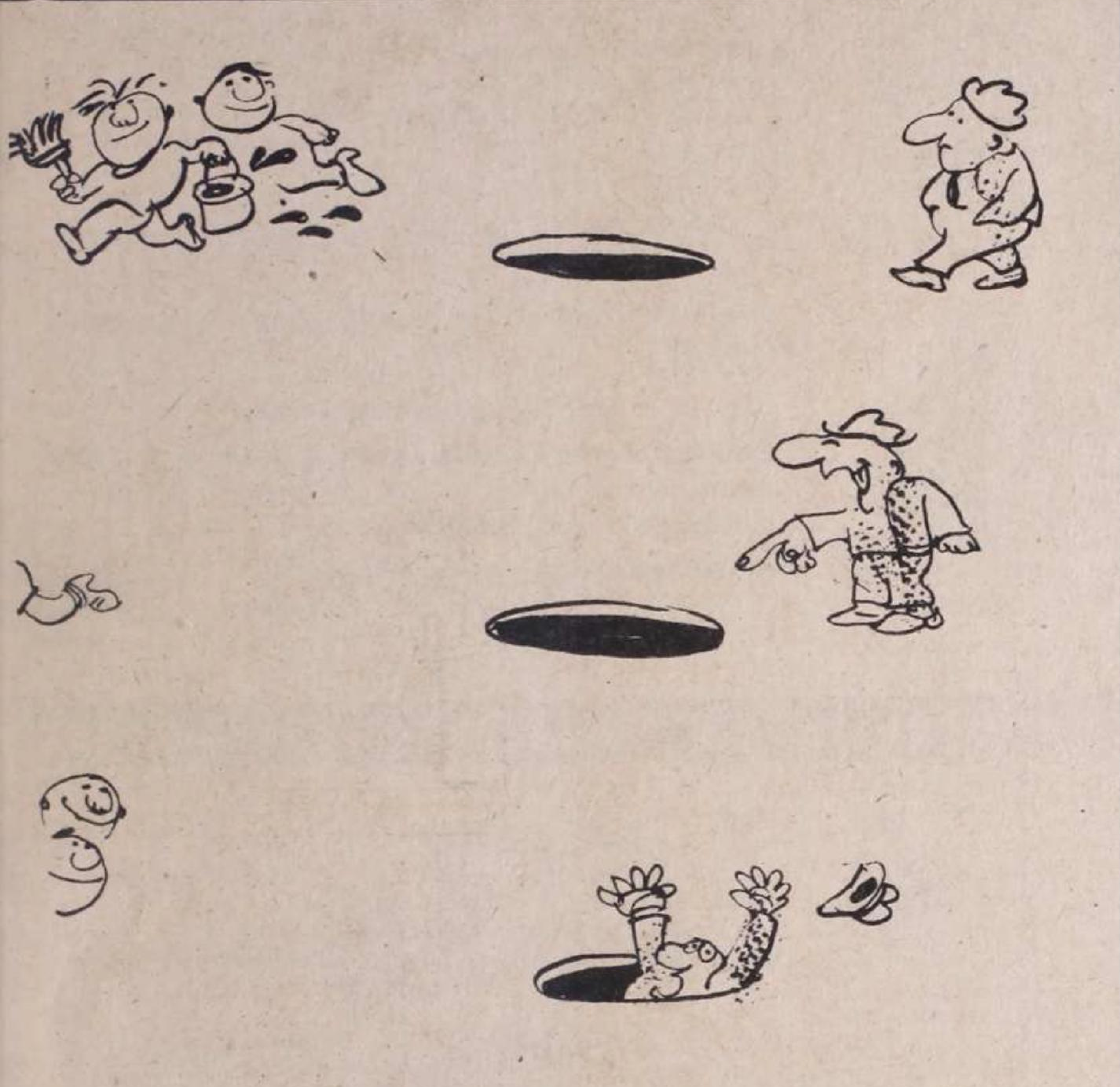

– Pénzünket és szaktudásunkat a magyar szállodaiparért!

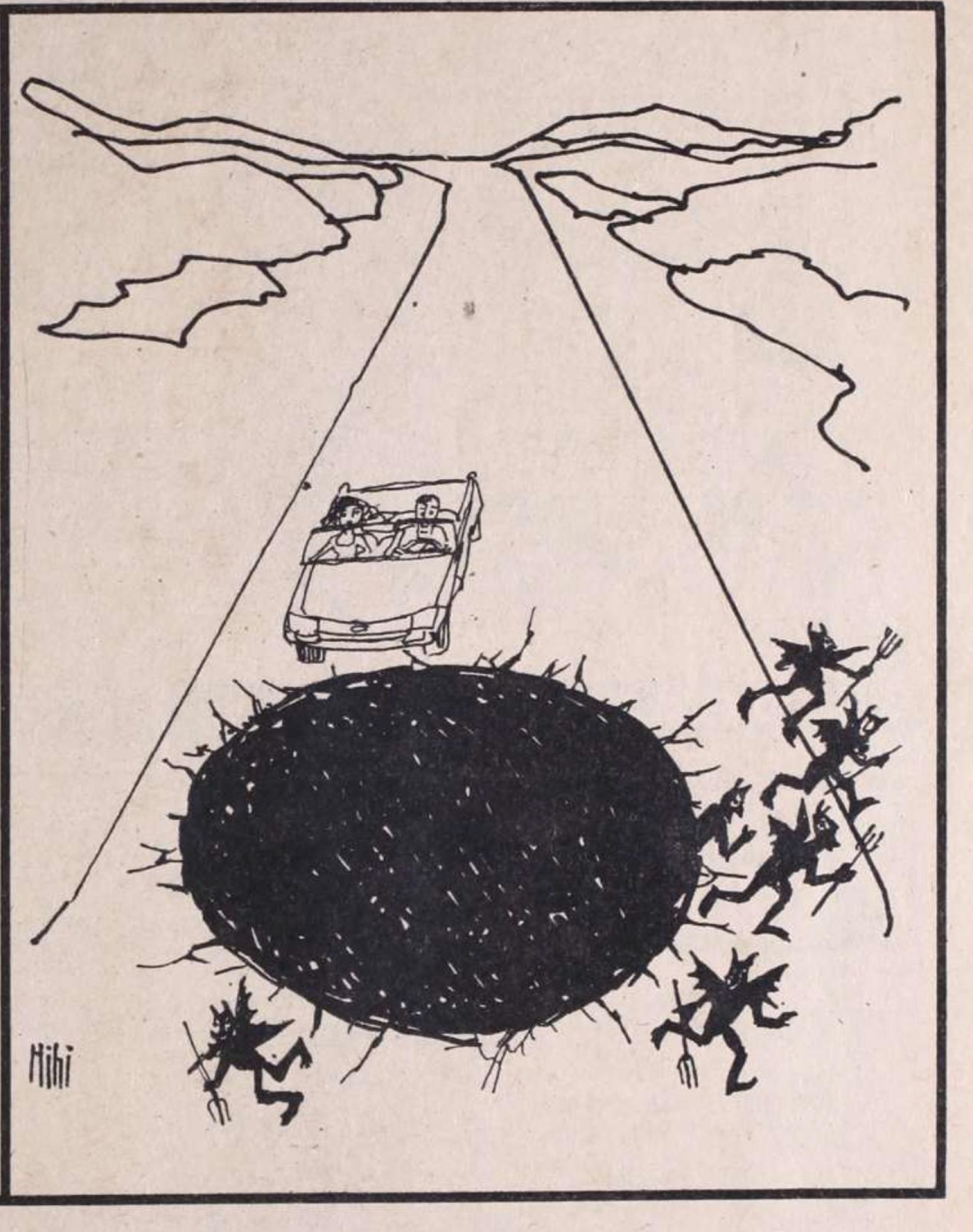

BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, SAJDIK,
HEGEDŰS, DALLOS, LEHOCZKI

Fekete lyuk

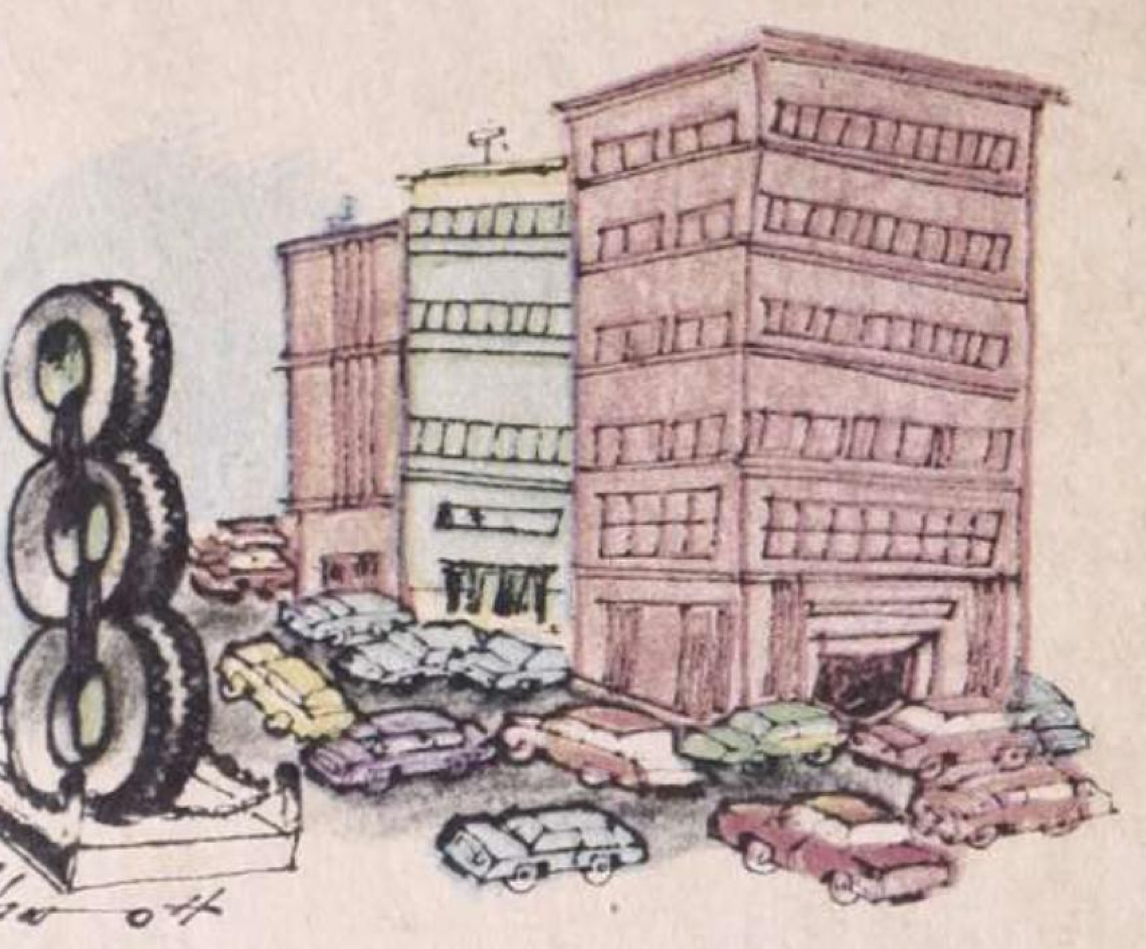

BUJTATOTT MUNKAERŐ

– Elment már a főnök, Gizike?

LAKÓTELEPI EMLÉKMŰ

TRIBÜN

Az ifjú férj a ház előtt dédelgeti, simogatja, fényesíti az új kocsiját. A felesége kinéz az ablakon.

— Ha van lélekvándorlás — sóhajtja —, a következő életemben szeretnék a férjem autójának születni.

Az edző felhívja a kollégáját.

— Mi újság?

— Semmi különös. Minden a legnagyobb rendben. A csapatom egyik győzelmet aratja a másik után. A játékosok kezes bárányok. Az elnök valósággal imád. Éppen most emelte ezer dollárral a fizetésemet.

— Jól van — mondja a hívó. — Nem tudtam, hogy van nálad valaki. Majd visszahívlak.

A játékosok küldöttséget menesztettek az elnökhöz, hogy mondjon fel az edzőnek. Az elnök csodálkozott.

— Nem értem. Hiszen aranyos fickó, remek cimbora...

— Igen, igen. Csakhogy túl jól kártyázik. Minden pénzünket elnyeri.

Nyikoláj Latisev, az egykor világhírű játékvezető kiadta az emlékiratait. Egy epizód.

— Legyen a játékvezető jó pszichológus. Egy játékos egyszer kínok között fetrengett a földön. Láttam, hogy semmi baja, csak ki akarja állíttatni az ellenfelét. Egy ideig néztem, aztán halkan csak ennyit mondtam: „Kelj fel, mert még felfázol!" A játékos csodálkozásában azonnal meggyógyult.

Willie Moore a hatodik menetben óriási lengővel akarta eltalálni Eddie Pastor fejét. Az elhajolt, Moore viszont a lendülettől hasraesett a szorítóban. Koppanás. Bevágta az állát. Kiszámolták.

Gyorsaság nem boszorkányság. John Laxton, New York-i főiskolás szombaton végighallgatta az előadást, aztán gépre ült és elrepült Törökországba, hogy átússza a Dardanellákat. Jó pár órát töltött a viharos tengerszorosban, majd — kétszáz méterrel a cél előtt — feladta.

Hétfőn reggel már újra ott ült az iskolapadban.

Ennél gyorsabban képtelenség leégni egy tengerszorosban...

(p. p.)

A júliusi (7. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

Nem kell idegeskednie, a maga jegye három napig érvényes.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Sárkányi Ilona, Sátoraljaújhely, Kossuth tér 30. 3980
Szádóczky János, Bp. III., Bogár Ignác u. 12. 1039
Kovács Györgyné, Debrecen, Csapó u. 5. 4024

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

A NUDIZMUSRÓL

Megvallom, sokáig hallgattam, de hozzá kell tennem: nem minden ok nélkül, mert heteken át a nudizmussal kapcsolatos, egymásnak sok esetben ellentmondó véleményeken rágódtam. Nemrég érkeztem vissza Délegyházáról, a hazai nudista-paradicsomból és az a véleményem alakult ki, hogy a nudizmus elterjedését minden erőnkkel támogatni kell, a gáncsoskodó értetlenkedőket pedig lehetetlenné tenni. Nagyon tetszett nekem, amit a délegyházi bányatavaknál tapasztaltam és igyekeztem nyitott szemmel járni, hogy lehetőleg semmi se kerülje el a figyelmemet.

Szerintem, egy kis összefogással létrehozhatnánk nudista mozikat, ahová csak ruha nélkül válthatnának jegyet a nézők és bizonyára szép forgalmat bonyolítanának le a nudista éttermek is, sőt, talán egy nudista színház sem teljesen elképzelhetetlen.

Néhány ismerősömnek már beszámoltam elképzeléseimről, ők nagyban helyeselték ezeket a közérdekű javaslatokat, s még azt is hozzátették, hogy ezekre a helyekre külön nudista villamos- és buszjáratokat indíthatnának a közlekedési vállalatok. Nem tudom, a közeli jövőben tervezik-e az ilyen és ehhez hasonló gondolatok megvalósítását, de azt hiszem, hogy az egészséges életmód és szemlélet érdekében nem szabadna elzárkóznunk attól, ami ma még újnak, furcsának tűnik.

Hajnal Csaba
Budapest, Zrínyi u. 167. 1188

Felháborodva olvastam Kemenes Noémi, Vecsési Borbála és 19 társuknak a Hajnal-dossziéba írt levelét. Szerintem nekik kellene a Marsra költözniük, mert ők szennyezik a levegőt és nem Hajnal Csaba. Nem tudom, hogy Puskás Öcsi miért örvend köztiszteletnek, mert szerintem — és még nagyon sok ember szerint — éppen olyan disszidens, mint a többi, aki elhagyta a hazáját.

Nagy Zoltán
Budapest, Aradi u. 48. 1062

LEJÁRATOTT JÁRATOK

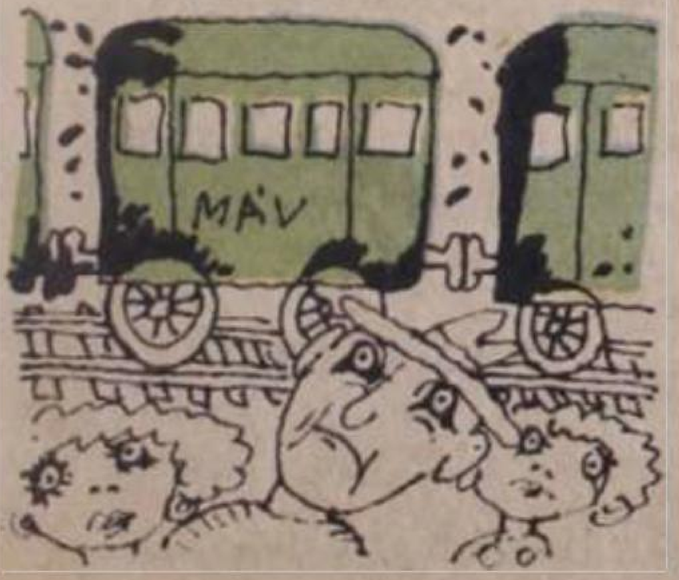
Július 8-án a Bakony—Őrség Expresszel utaztam Szombathelyre. Előző nap megváltottam a helyjegyet, de nagy megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy ugyanazt a helyet négyszer is eladták. *(A jegyek a Ludas szerkesztőségében megtekinthetők — a szerk.)* A kézírásból ítélve mind a négy jegyet ugyanaz a személy állította ki. Tűrhetetlennek tartom, hogy a MÁV a 12 forintos díj ellenében ilyen kiszolgálásban részesítse az utasokat.

Stern Tibor
nyugdíjas
Budapest, Dobozi u. 23
1086

Ez év május 18-án 13 óra 57 perckor Balatonfüreden gyorsvonatra szálltam, mert elhittem a MÁV-nak, hogy a majdnem kétszeres viteldíjért 113 perc alatt elszállít a Déli pályaudvarra. Azt is elhittem, hogy útközben csak három helyen állunk meg és feltételeztem, hogy a menetidőt tiszta környezetben tölthetem.

A nevezett „gyorsvonat" 183 percig cammogott, a megállókat tízig számoltam, de azután abbahagytam. A tisztaságról csak annyit, hogy a kocsik ragadtak a szutyoktól. Ha személyvonattal utazom, akkor — jóval kisebb összegért — 164 perc alatt érkezem a Délibe.

Kérdésem: visszakövetelhetem-e ilyen esetben a két jegy közötti különbözetet? Ha vidéki vagyok és emiatt késem le a csatlakozást, fizeti-e a MÁV a szálloda költségeit? Felelősséggel tartozik-e a MÁV a járataiért, vagy az utas csupán a magyarázatokkal kénytelen megelégedni? Mi történik akkor, ha a kalauz egy ilyen lassú „gyorsvonaton" elcsíp egy személyjeggyel utazót? Megbünteti?

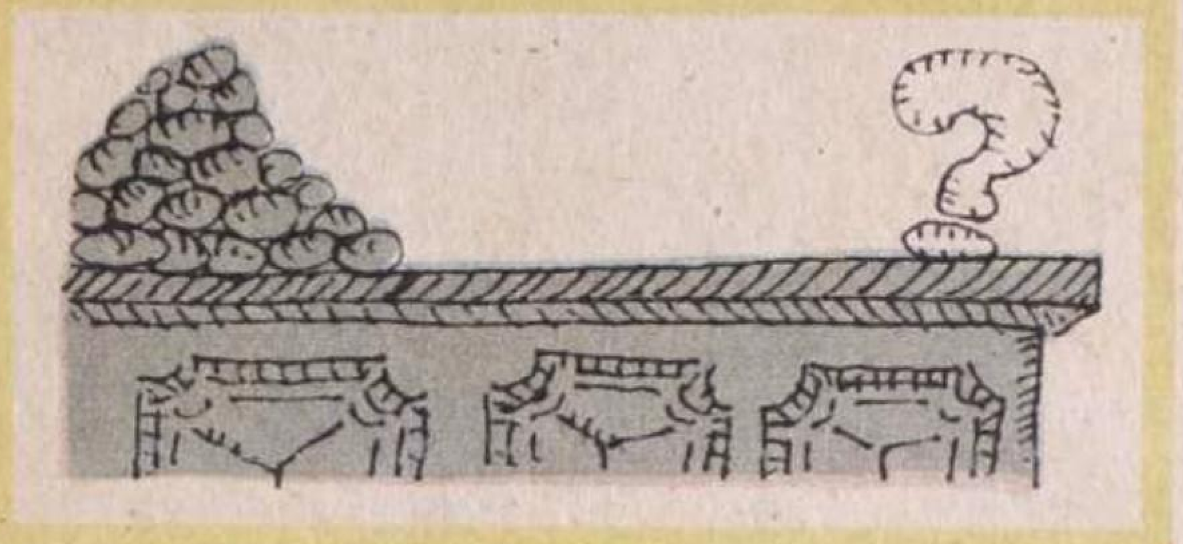
Kollár Sándorné
Budapest,
Kalapács u. 9/a 1148

ZACSKÓ ÉS ZSEMLE

A Rákóczi út és Lenin körút sarkán levő Csemege Áruház mindennapos bevásárlóhelyem. Az üvegvisszaváltónál idős asszony fogadott a bizalmába. Elmondta, hogy egyetlen zsemlét akart vásárolni, de nem tudta becsomagolni. A pulton valóságos papírzsákok hevertek, kisebb zacskót nem talált. A takarékosságról sokat hallunk mostanában, nem akart pazarlóként feltűnni. Panaszával az eladóhoz fordult. A válasz: ha nincs, hát nincs, mit tehetünk?

Másnap reggel a szokásos időben betértem az áruházba. Poharas tejet helyeztem a kosaramba, és a pékáruk felé igyekeztem. Meglepetésemre már messziről virítottak a különféle nagyságú papírzacskók. Ám szemeimnek nem akartam hinni. Tegnap a zacskó, ma a zsemle és a kifli hiányzott a pultról. Mit tehettem? Nagy állampolgári fegyelemmel elindultam a Rákóczi úti sütöde felé, szerencsét próbálni...

(f. i.)

KERÉKPÁR (TOR)TÚRA

Van egy kis telkünk és mivel kerékpárral olcsóbb, no meg egészségesebb is kijárni, vettünk négy Csepel kerékpárt. A kellemetlenség a kerékpár-fújtató alakjában jelentkezett. A régi modellek tűszelepesek voltak, ez az új, csavarszelepes. Csak rá kell csavarni a szelepre és máris kicsavarodik a tömlődarabka a fújtató testből. Mindehhez csupán egy másik családtag segítsége szükséges, aki odaszorítja és kezdődhet a pumpálás. E módszernek az az előnye, hogy a levegő belemegy a kerékbe, a hátránya viszont, hogyha megcsúszik a fújtató, akkor becsípi a kezünket.

Nekem például már az első kerékpár felpumpálása után forintosnyi véraláfutás keletkezett a tenyeremen, mert a nyomás kis helyre koncentrálódik.

Javaslom, hogy az újfajta pumpa feltalálóját kötelezzék, hogy négy darab ilyen kerékpár gumiját fújja fel, ugyanakkor szeretném megkérdezni, hogy a több mint tízezer forint értékű kerékpárokhoz szükségeltetik-e 4 használhatatlan fújtató?

Herhoff Ágostonné
tanító
Tata, Egység u. 7. 2890

TÜCSÖK és BOGÁR

London, július 11.
Angliában egy bíróság ítéletet hozott, de az ítélet végrehajtását felfüggesztette egy 34 éves fiatalember esetében, aki 11 év leforgása alatt 7 nőt vett feleségül. A Liverpool közelében élő Fred Monkhouse „mániákusa" az esküvőknek. A bigámista feleségei természetesen nem tudtak egymásról és csak a véletlenen múlott, hogy a botrány kipattant. A gyakorlattal ellentétben a kárvallott asszonyok ezúttal nem irgalmaztak a házasságszédelgőnek. Perelnek.
(— son)

Talán szeptigámista?!

(Az Esti Hírlapban találta Sármezei Attila)

22 éves, kissé kopaszodó, 180 cm magas, szőke, kék szemű, utazást, természetet kedvelő érettségizett fiatalember, megismerkedne hasonló adottságokkal rendelkező lánnyal, házasság céljából. Lakás van, de a szeretet fontosabb. „Somogy KU 90" jeligére a kiadóba.

Kissé kopaszodó lányok, ez a ti nagy esélyetek!

(A Képes Újságból ollózta Szabó Zsolt, szegedi olvasónk)

jesedett szerelem hajhászása. Csak Matyi vágyakozik hiába, míg mások a tettek mezején szeretkeznek.

Mozaiktechnikával készítette filmjét a nálunk is ismert csehszlovák rendező Milan

Mauthner!

(A Magyar Nemzetből ollózta Simon Lóránd, tabajdi olvasónk)

Nem sikerült a tabi férfiaknak

Tabi lányok, mi lesz veletek?!

(A Somogyi Néplapban találta Diósi Sándor, kaposvári olvasónk)

x **Házrész** eladó, két család részére is alkalmas, megtekinthető délután 2—6 óra között (3-szor csengetni). 6671

Értjük. Ahol találunk egy gombot, nyomjuk meg. Háromszor.

(A Fejér megyei Újság apróhirdetései között lelte Wessely Béláné, székesfehérvári olvasónk)

Miért, mit vártak?

(Beküldte Kádai János, sajószentpéteri olvasónk)

Ismét láva ömlik az Etnából

19.15 Mese
19.30 Tv-híradó
Revüfilm. FF.
21.20 A hét műtárgya

Szólót táncol: Ipper Pál

(A Népszavából ollózta Fecske Jánosné, gödi olvasónk)

Kis körutazás Kisköre körül

CSUKA A FA TETEJÉN

A Kiskörei-víztárolót legtöbben Poroszlónál érik el. Aztán a turista egy elvarázsolt tájat lát. Vízből kinőtt fákat, fürdést tiltó táblaerdőt és önkéntes rendőri szolgálatot teljesítő, hórihorgas szürkegémet, aki azt lesi, ki milyen tilalmat szeg meg. És nem is csoda, hogy a szürkegém bedilizett egy picit, hiszen itt a halak már gyermekkorukban megtanulnak fára mászni, a fák gyümölcse pedig egy-egy vadkempingező által ottfelejtett csuka. Még jó, hogy annak idején nem gyümölcsfákat telepítettek a tározótóba, mert akkor az építőtáborozó lányoknak a meggy- és barackszedés előtt vízijártassági vizsgát kéne tenniük.

A Tisza-hídnál, a Fehér Amur halászcsárdánál, Pestről érkezett házaspár bolyong kocsijával a bolyongó vizek között, míg a férfi idegei felmondják a szolgálatot.

— Tessék mondani, hol itt a tó? — kérdi. — És hol lehet fürdeni?

— Menjen Abádszalókra!

— Ne tessék, kérem, ilyen csúnyán beszélni!

Bizony. Kellene itt a csárdánál az információs iroda helyett minimum egy Piszkos Fred, aki egy-egy nagyfröccsért útbaigazítja az elcsüggedt vándort. Tiszafüreden is egyetértünk a szocializmus további építésére biztató jelmondatokkal, csak egyet nem értünk: miért nincs kinn olyan tábla, hogy hol a strand, a kemping és a szálloda?

Van viszont, végig a tó körül, 1-es, 2-es, 3-as, 15-ös, 16-os stb. számú csónakkikötőt jelző tábla. E táblák nagyon fontosak az országúton autóval és motorkerékpárral közlekedő turistáknak, mert ha a strandot vagy a kempinget nem is találják, legalább tudják, hogy végül azért kiköthetnek, lehorgonyozhatnak kocsijukkal, motorkerékpárjukkal egy sűrű bozótban, ahol se víz, se csónak. Két fiatal bolygó hollandi pár Yamaha és Kawasaki motorral kötött ki a tiszafüredi kempingben, s örömmel vették észre, hogy országjárásuk során, a helyes tájékoztatásnak köszönhetően, ugyanoda érkeztek, ahol előző nap aludtak. Félő ezért, hogy egy-egy tinédzser turistának nagypapa szakálla nő, mire eltalál itt egy éjszakai szállásra.

Különben Tiszafüred egyetlen szállodájára, a Hotel Vadászra nem érdemes vadászni, mert csak 7 szobája van, s ez talán akkor volt elég, amikor 1849. március 4—5-én Kossuth Lajos szállt meg itt a honvédsereg néhány tábornokával.

KEVÉS AZ ÚTJELZŐTÁBLA

– És ugyanerre kell menni Abádszalók felé is?

POROS ÚT

– Ezért nem érdemes átmenni a Hortobágyra, ugyanilyen, amikor meghajtják a ménest!

NUDISTÁK A KOCSIBAN

A megizzadt turista bolyong tovább a 127 négyzetkilométer nagyságú tározótó mentén. Az országúton találkozik Táblakáosszal, aki nem egy nagy görög filozófus, hanem az a tény, hogy Tiszafüred után rögtön a távoli Fegyverneket jelzi az útjelző tábla, mintha Abádszalók nem is lenne a világon. Így nem meglepetés, ha az ember Tiszaörsfürdőn találja magát.

A gyógyfürdő területén akár álomra is hajthatja fejét a térkép áldozatául esett országjáró.

— Mi van? — kérdezi a gondnoknőt.

— Vaságyas szoba harminc forintért, heverős negyvenért és szőnyeges százért — feleli ő.

Hiába, manapság drága a szőnyeg! Ezek a szobák biztosan államfőknek vannak lefoglalva a kopár strandon, ahova tarhonyaleves illatát hozza a közeli falatozóból a nyári szellő. Persze az is lehet, hogy a vaságyas szobákba már szőnyegen szállva érkezik egy-egy vendég a mesés keletről, hacsak el nem térítik a levegőben Abádszalókra. Mert csak az, akit eltérítenek, vagy aki eltéved, az talál oda.

A világhírű abádszalóki lidónál bárki megkóstolhatja a falrahányt lacipecsenyét, tudniillik a kemping-büfé falára fel van festve nagybetűkkel, de amikor a kiéhezett utas ezt kér, akkor virslivel kínálja az eladónő, mert mint mondja, nem érkezett meg időben a kályha.

A kulcsos ember sem érkezett meg időben, hiszen a parton a férfi és a női öltöző zárva, így a legtöbben a kocsiban cserélnek ruhát, emiatt várható, hogy a magyar nudizmus ellenzői hamarosan ezen a környéken is megjelennek, s belesnek egy-egy Trabantba vagy Ladába.

A Velencei-tó nagyságú nyílt vizet is meg lehet lesni a gátról, belemenni viszont csak 150 métert erre, 150 métert arra szabad vagy ötven méternyit. Ezért egyelőre a vízibivalyok még jobban élvezhetik ezt az iszapos izét, ahol van csúszda és mászóka, mivel a parton gatyaféken kell belecsúszni a vízbe, s sárosan, iszaposan kell kikapaszkodni onnan. Ennek következtében hallani a környéken:

— Ezt meglátni, s elszelelni egy pillanat műve!

Abádszalókon, a víz mellett talán ezért sincs víkendház. Van azonban egy tábla, hogy: „Kajüt kiadó". A maszek lakóhajón négyágyas és kétágyas kajütökben válogathat, aki nem kap szőnyeget Tiszaörsön. A Tiszatour birtokában levő szomszédos Délibáb lakóhajó ellenben még délibáb, hiszen egy állami létesítmény Abádszalókon se készül el olyan gyorsan, mint egy maszek. Pedig lesz rajta játékkaszinó, ahol a vesztes rögtön beugorhat a vízbe. Ha nem dobják.

VÍZI MAGÁNPANZIÓ

– Ilyenkor kell hazajönni?!

SHAKESPEARE A PARTON

A tiszafüredi Holt-Tisza az éjszakai horgászok paradicsoma. Itt részeg biciklisták nem horgászhatnak, minthogy az előírások szerint csak kivilágítva lehet pecázni. Van, aki délutántól másnap reggelig kint ül drága Shakespeare-botjával a parton a nagy halra várva, aztán ötven-hatvan szúnyogcsípéssel tér haza. Innen reklamált valaki a Május 1. Ruhagyárnak, hogy a kooperációban készülő Lewi Strauss farmernadrágokhoz alkalmazzanak meósnak szúnyogokat, mert ha át tudják csípni a nadrágot, akkor az anyag nem elég vastag.

Egyébként Tiszafürednek a szúnyogoknál is több vendége volt a halasnapokon, július 15 és 17 között.

Mivel halasnapokat, hagyományosan, csak ötévenként rendeznek, már most javaslatot teszünk az 1988-as eseménysorozat néhány színfoltjára:

Információs KRESZ-táblák termékbemutatója Poroszlótól Kisköréig. Jól felszerelt kempingek bemutatója a tározótó mentén; Turistatérkép — lacipecsenye helyett — az abádszalóki kemping büféjének falán; Vendégfogó vetélkedő az „Alföld Balatonjának" fővárosában; Élőhal a Holt-Tiszában; Anyád, apád, Abádszalókon.

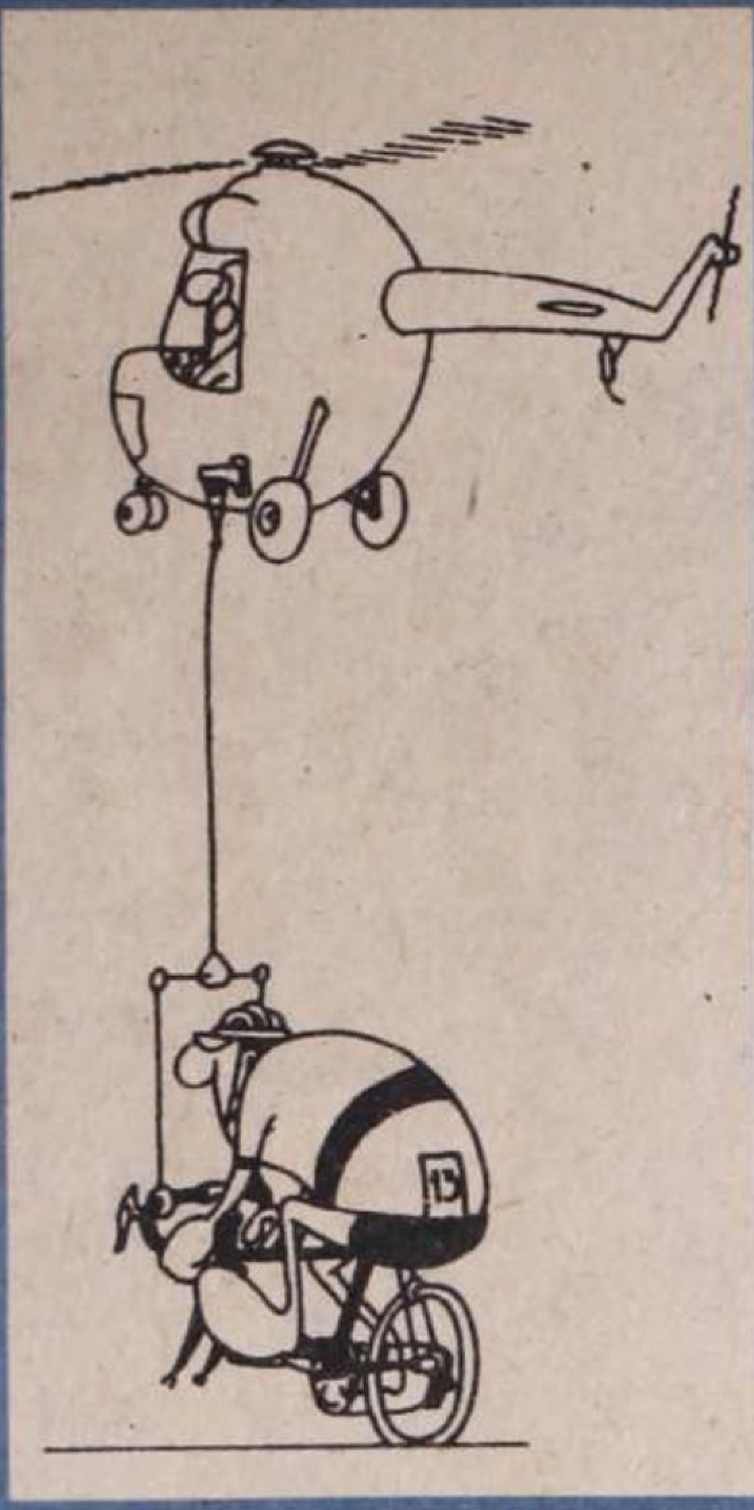
Tormai László — Vezda János
Lehoczki István rajzai

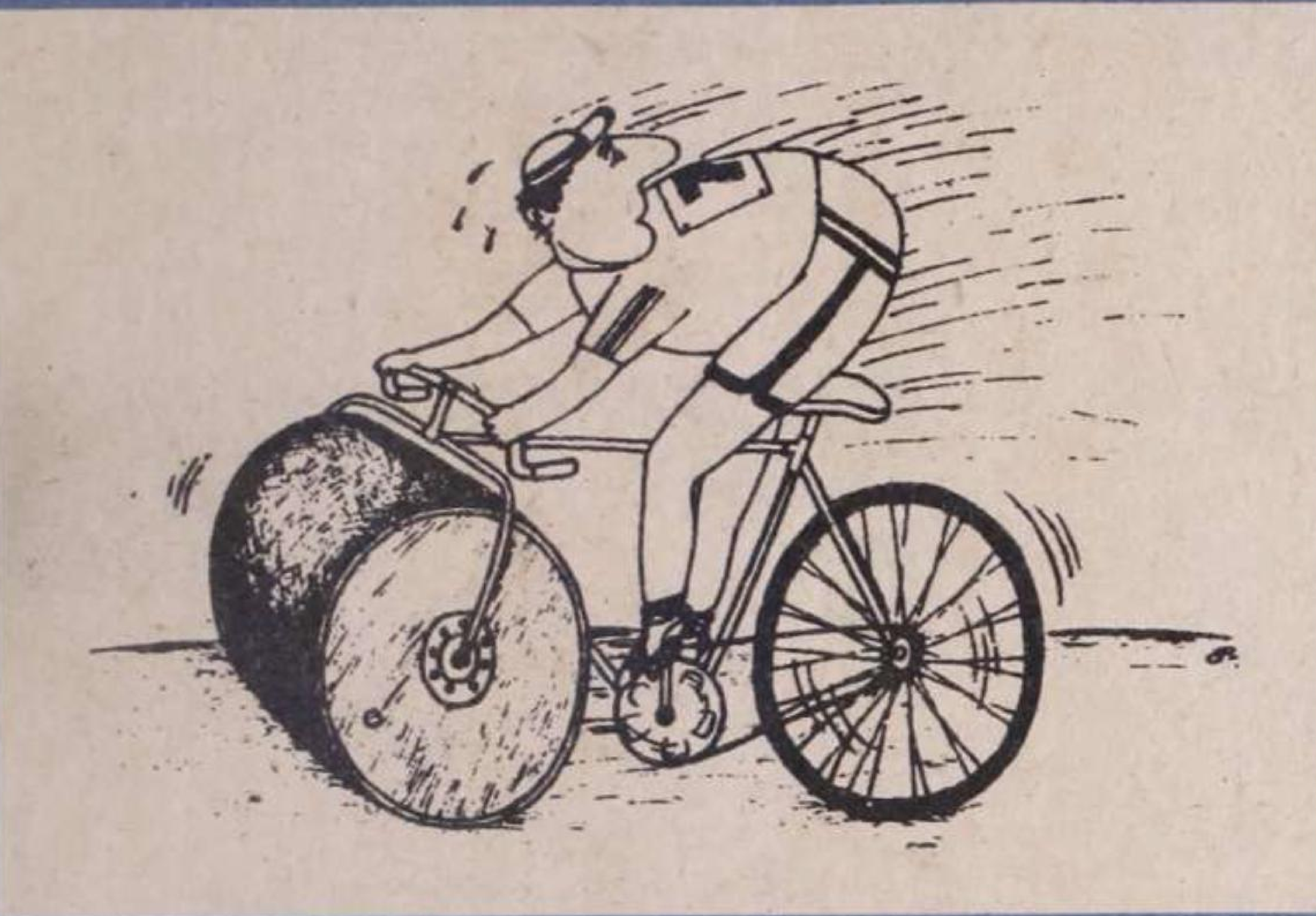
IMPORT HUMOR

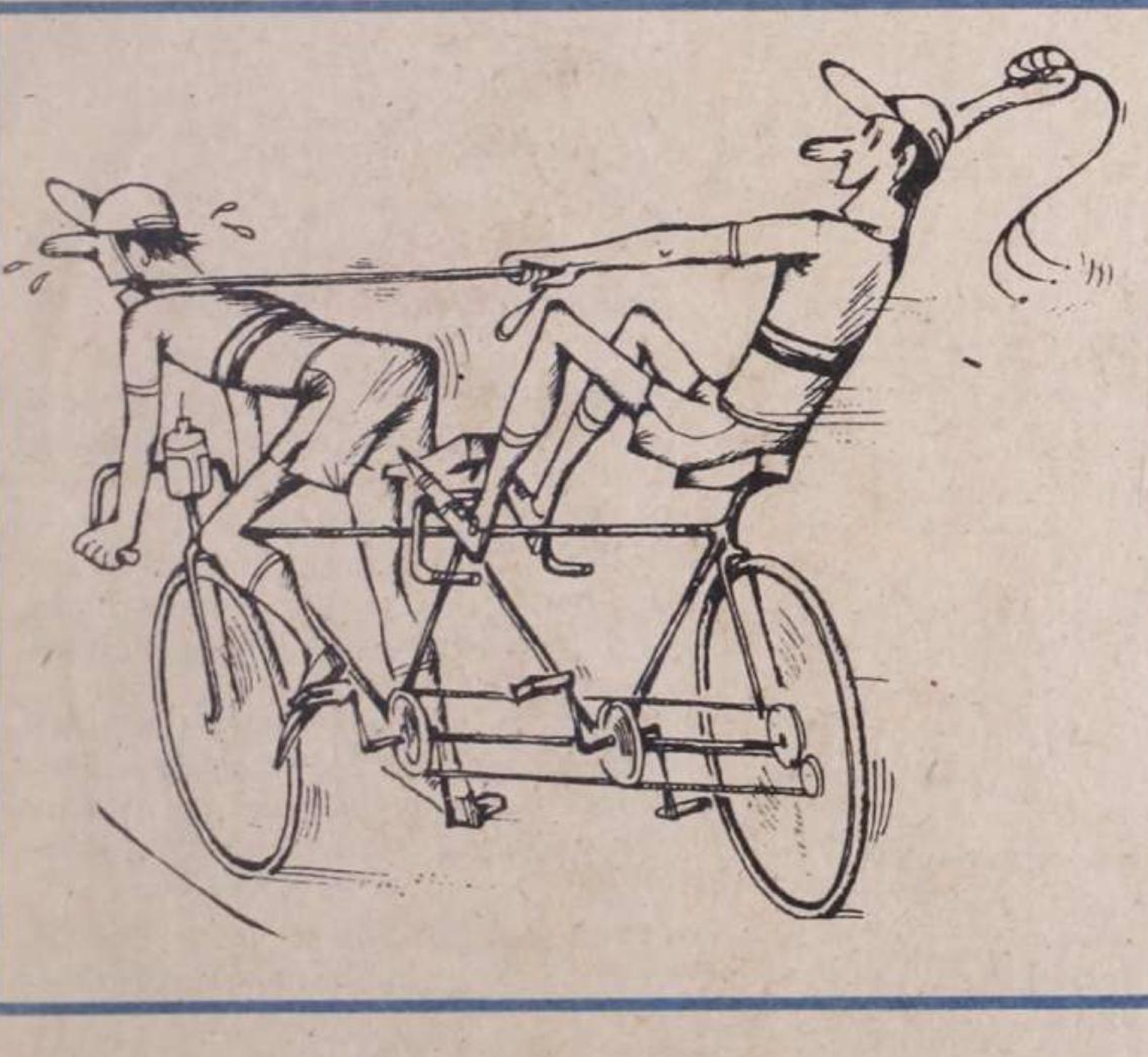
KÉT KERÉKEN

Ollózás a berlini Freie Weltből

GONDOS ATYA

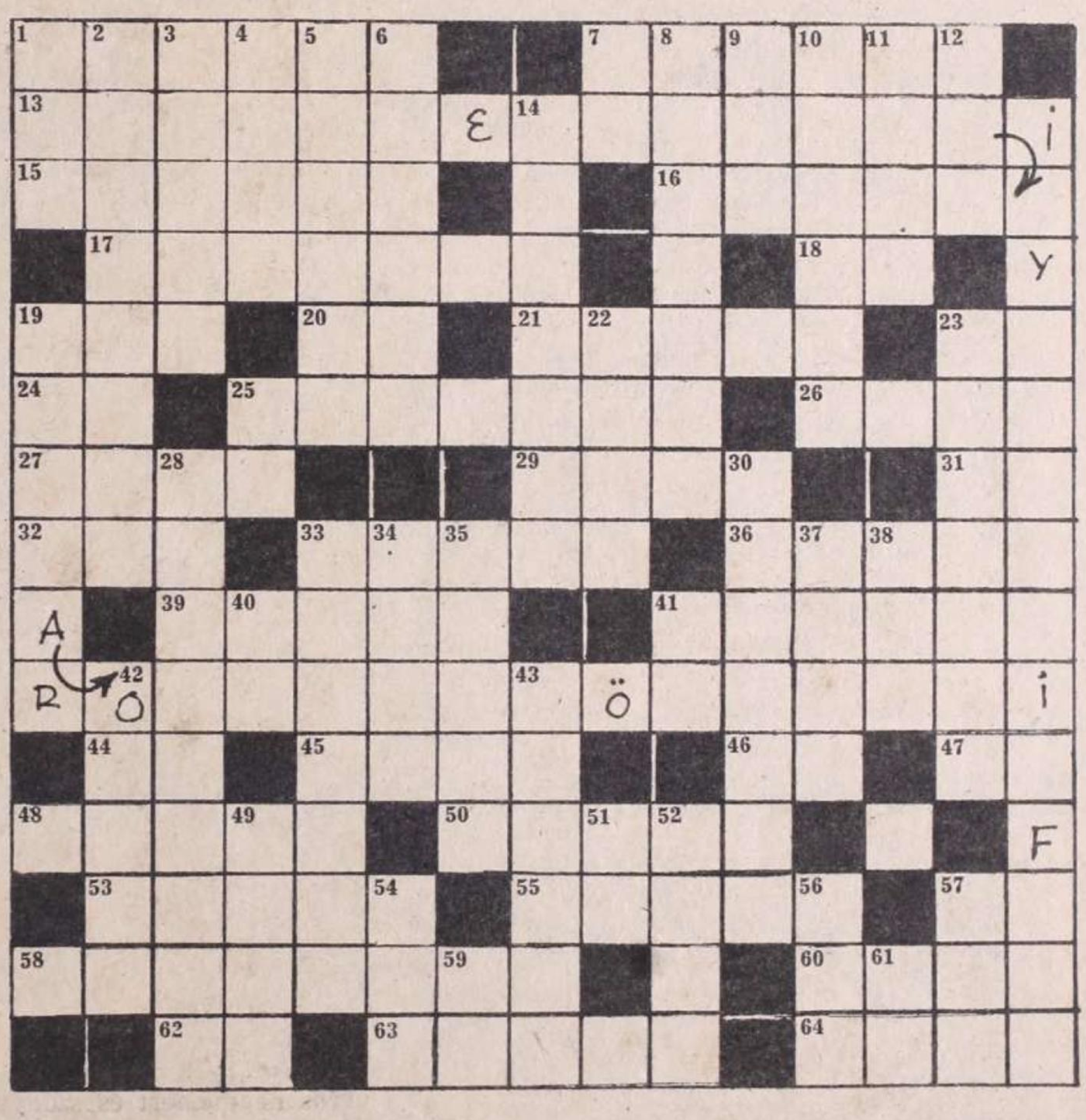
Pistike múzeumban jár az apukájával s az egyik teremben a kitömött vadállatokat nézegeti. — Ne menj közel az oroszlánhoz — inti őt az apja. — De hiszen ez az oroszlán nem él! — így Pistike. — Vízszintes 13 — függőleges 19 — mondja erre az apukája. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 8-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Római történetiró (i. e. 19 — i. u. 17)
7. Az egyik sakkfigura
15. Díszes nagy épület
16. Mohamedán vallású pásztornép a Szaharában
17. Elmés megjegyzés a társaságban
18. Római 50 és a tízszerese
19. . . . atomba
20. R. S.
21. Ruhaanyag
23. Elköszönés
24. B-vel: mulatság
25. Vízi jármű
26. Kerek szám
27. Vissza: kereskedés
29. A döntetlen sakkjátszma
31. Kocsit húz
32. Sereg
33. Főzeléknek való
36. Műanyagból készült horgászzsineg
39. A Fekete-tenger egyik melléktengerének neve
41. Megijed a saját árnyékától
44. Igekötő
45. Ma már ritka női név
46. L. T.
47. Az arzén vegyjele
48. Nyomja a szívet
50. Valamely világnézet alapvető elve
53. Beszólít
55. Város az NSzK-ban, a Rajna mellett
57. Római 101
58. Történelmi táj a Keleti Kárpátok és a Dnyeszter felső folyása között (valaha Ausztriához tartozott)
60. Verdi operája
62. Olasz névelő
63. Nem nyílt, alattomos
64. Valamikor népszerű osztrák—német regényírónő (Vicki)

FÜGGŐLEGES

1. Újság
2. Több spanyol királynő neve volt
3. Gondolok valamit
4. Szellemi alkotók
5. Háromszögletű, piros nyakkendőt visel
6. Szeszbarátok italának idegenből származó neve
7. Bácsi — népiesen
8. Ami kárára van az embernek
9. Összekevert tus
10. Az ókori Görögország nagy tudósa
11. A londoni rendőrség neve
12. Klasszikus üdvözlés
14. Farsangi öltözék
22. Indulatszó duplán (fejcsóváláshoz)
23. A függ. 6 magyar szóval
25. Ez a két betű áll Shaw neve előtt
28. Katonadolog!
30. Otromba, ízléstelen
33. A nullánál nagyobb szám
34. Idejétmúlttá válik
35. Jelentékeny német költő (1875—1926)
37. „A létezés"
38. Fordítva: veszélyes „foglalkozás"
40. Kettősbetű
41. F. M.
42. Nem lehet belőle táncművész
43. Holland felfedező tengerész (1603—1659)
49. Helyhatározó
51. A függ. 56 kezdete
52. Gyógyvíz fantázianeve
54. . . . maior
56. Lócsemege
57. Politikai párt az NSzK-ban
59. A nátrium jele
61. A függ. 52 magánhangzói

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ARKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

83.2308/2-31

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

Index: 25 504

OKOS GYEREK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Ne viccelj fiam, hiszen tél van!

— Nem baj, majd kabátot veszek.

200—200 forintot nyert:

Gunda Miklósné, Szeged, Homonnai u. 7. 6723

Csere Ferenc, Törökbálint, Ady E. u. 30. 2045

Bessenyei József, Bp., Aradi u. 13. 1042

A nyereményeket postán küldjük el.

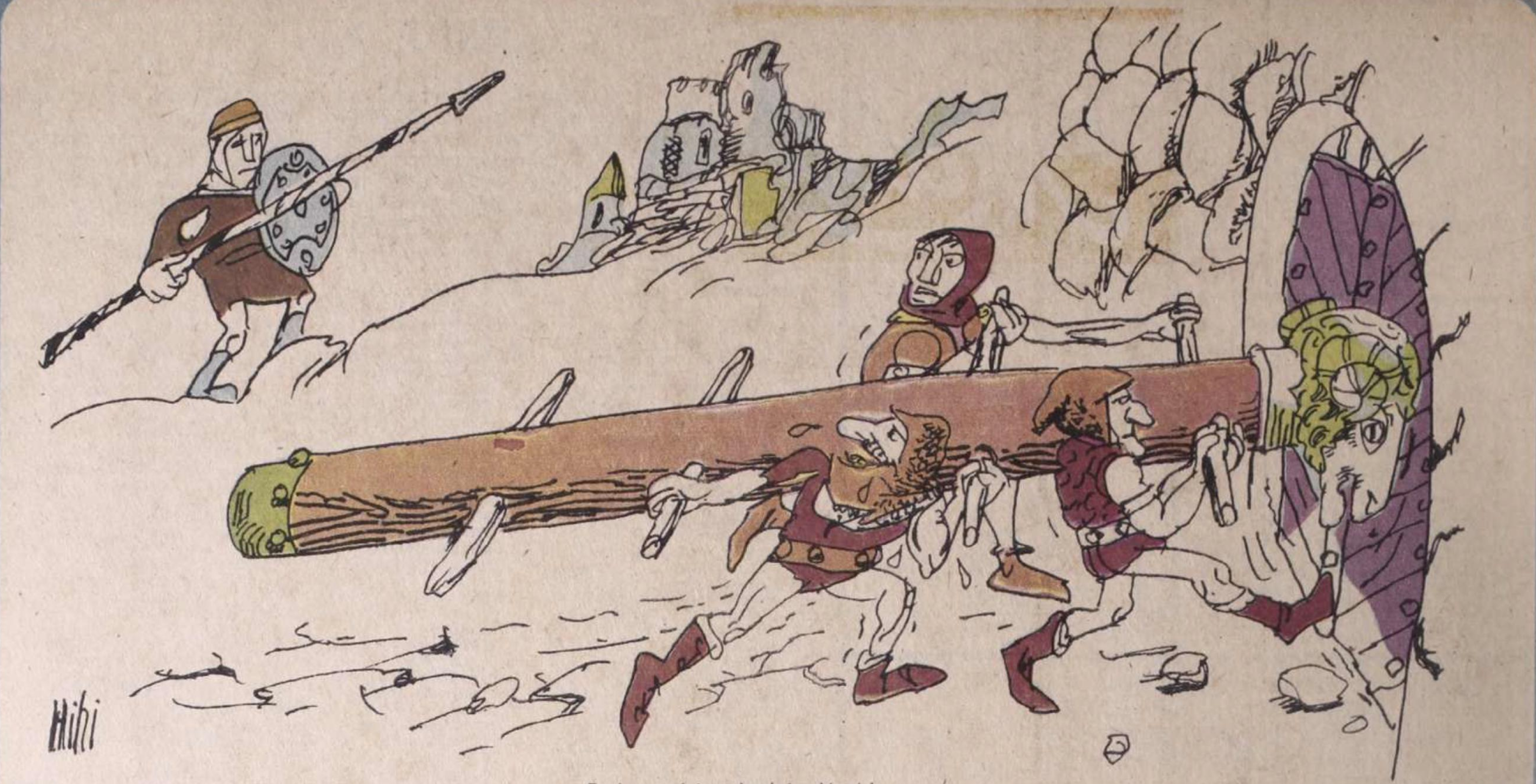
A JÖVŐ HÉTEN:

Balázs-Piri Balázs: Szexuális előjáték

Kánikulai össze-vissza állításunk a 8—9. oldalon

Novobáczky Sándor: Nyári krimi

A családban maradunk (Rajzos revü a hátsó borítón)

– Ezek a nyári szabadságolások!

– Mit csináljak, ilyenkor nyáron nekem sincs kire hagynom a gyereket...

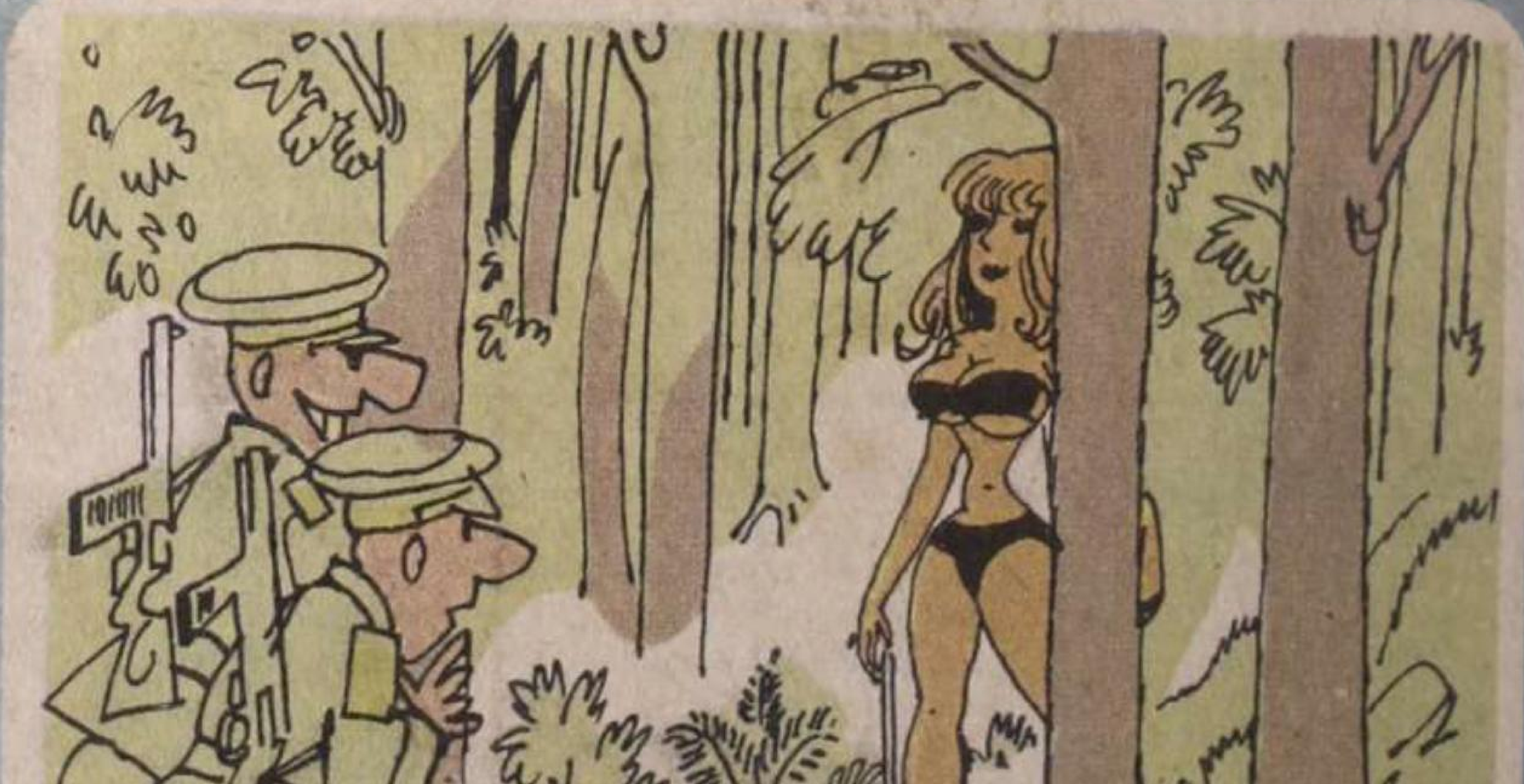
KASTELYSORS

– Ha a tatarozásért grófi címet adományoznának, tüstént akadna kisiparos vállalkozó.

– Kapitány úr, rádió-telegramm! Önt érdemei elismerése mellett felmentették a hajó parancsnoki tisztségéből...

– Ott jön egy jó macska!